

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Michał Gramatyka, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Grzegorz Czwordon – Zastępca Dyrektora Departamentu Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji e-mail: Grzegorz.Czwordon@cyfra.gov.pl, tel.: +48 22 245 59 18. Agnieszka Popławska – Departament Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji, e-mail: Agnieszka.Poplawska@cyfra.gov.pl, tel.: +48 22 245 59 18. Kamil Stano – Departament Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji, e-mail: Kamil.Stano@cyfra.gov.pl, tel.: +48 22 245 59 18. Agnieszka Książkiewicz – Departament Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji, e-mail: Agnieszka.Ksiazkiewicz@cyfra.gov.pl, tel.: +48 22 245 59 18. Roberto Romański – Departament Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji, e-mail: Roberto.Romanski@cyfra.gov.pl, tel.: +48 22 245 59 18. Grzegorz Kurzeja – Departament Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji, e-mail: Grzegorz.Kurzeja@cyfra.gov.pl, tel.: +48 22 245 59 18. Robert Gogłoza – Departament Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji, e-mail: Robert.Gogloza@cyfra.gov.pl, tel.: +48 22 245 59 18. Joanna Konopczyńska - Departament Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji, e-mail: Joanna.Konopczynska@cyfra.gov.pl, tel.: +48 22 245 59 18. Michał Patoleta - Departament Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji, e-mail: Michal.Patoleta@cyfra.gov.pl, tel.: +48 22 245 59 18.	Data sporządzenia 24.09.2025 Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1309 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania gigabitowych sieci łączności elektronicznej, zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 i uchylające dyrektywę 2014/61/UE (akt w sprawie infrastruktury gigabitowej) (Dz. Urz. UE L 2024/1309 z 8.05.2024, str. 1) Deregulacja w zakresie w jakim pokrywa się z GIA: - MC-10-114 (częściowo) - MC-11-115 (częściowo) - MC-13-147 (częściowo) - MC-14-148 (częściowo) - MC-24-290 Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC116
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
Gospodarka cyfrowa w ostatniej dekadzie znacząco przekształciła rynek wewnętrzny Unii Europejskiej, tworząc nowe możliwości gospodarcze i społeczne. Jednak kluczowym problemem, który wymaga pilnego rozwiązania, jest rosnąca przepaść cyfrowa wynikająca z nierównego dostępu do wysokiej jakości usług komunikacji elektronicznej. Mieszkańcy obszarów wiejskich, oddalonych i słabo zaludnionych często nie mają dostępu do sieci o bardzo dużej przepustowości, zwanej dalej „VHCN”, co ogranicza ich zdolność do pełnego uczestnictwa w cyfrowej gospodarce i korzystania z innowacyjnych usług. Ta nierówność może pogłębiać różnice społeczne i osłabiać spójność społeczną i terytorialną Unii Europejskiej. Dlatego przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1309 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania gigabitowych sieci łączności elektronicznej, zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 i uchylające dyrektywę 2014/61/UE (akt w sprawie infrastruktury gigabitowej), zwane dalej „rozporządzeniem GIA”. W rozporządzeniu GIA skupiono się na kluczowym wyzwaniu jakim jest priorytetowe traktowanie rozwoju VHCN. Przyjęcie rozporządzenia GIA poprzedzone było przeglądem dyrektywy kosztowej, w ramach otwartych konsultacji społecznych dotyczących oceny i przeglądu tej dyrektywy¹⁾. Wnioski wyciągnięte z przeglądu dyrektywy kosztowej wskazują, że aby osiągnąć cele związane z powszechnym dostępem do VHCN, należy rozwiązać kilka kluczowych problemów. Przede wszystkim konieczne jest przyspieszenie procesu wdrażania zarówno stacjonarnych, jak i bezprzewodowych sieci telekomunikacyjnych. Istotnym wyzwaniem jest uproszczenie	

¹⁾ Sprawozdanie dostępne na: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/broadband-cost-reduction-directive-summary-report-consultation-its-review>

i obniżenie kosztów tych działań, co można osiągnąć poprzez lepsze planowanie, wzmocnioną koordynację oraz wprowadzenie uproszczonych i bardziej efektywnych procedur udzielania zezwoleń. Ważne jest również zmniejszenie obciążeń administracyjnych, które obecnie spoczywają na operatorach i krajowych organach administracji.

Przepisy rozporządzenia GIA, choć obowiązują bezpośrednio, wymagają podjęcia działań przez państwa członkowskie w celu dostosowania obowiązujących regulacji, wyznaczenia organów właściwych (w zakresie wykonywania zadań krajowego organu do spraw rozstrzygania sporów oraz w zakresie pełnienia funkcji pojedynczego punktu informacyjnego), wprowadzenia wyjątków czy też wyłączeń od stosowania rozporządzenia GIA. Zatem mimo, że rozporządzenie GIA będzie stosowane bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej od dnia 12 listopada 2025 r., jego regulacja ma w dużej mierze charakter ramowy i nie obejmuje całego zakresu uprzednio regulowanego dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE. L 155 z 23.05.2014, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą kosztową”. Co ważniejsze, rozporządzenie GIA przyjmuje model minimalnej harmonizacji. Art. 1 ust. 3 rozporządzenia GIA stanowi wprost, że rozporządzenie ustanawia jedynie „minimalne wymogi”, a państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić – z poszanowaniem prawa Unii – środki bardziej rygorystyczne lub bardziej szczegółowe. Motyw

11 rozporządzenia GIA dodatkowo zachęca do krajowych uzupełnień służących przyspieszeniu i obniżeniu kosztów wdrażania VHCN. Dodatkowo, wiele przepisów rozporządzenia GIA dubluje lub odnosi się do kwestii już uregulowanych w prawie polskim w sposób bardziej szczegółowy, należy zatem, przez zmiany legislacyjne, zapewnić stosowanie rozporządzenia GIA w Rzeczypospolitej Polskiej.

Obowiązujące przepisy nie umożliwiają w pełni operatorom, zwłaszcza nowym podmiotom na rynku, efektywnego wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej, w tym należącej do innych podmiotów użyteczności publicznej, na potrzeby rozwoju sieci o bardzo dużej przepustowości lub powiązanych zasobów. Jest to szczególnie istotne na obszarach, gdzie brak jest odpowiedniej sieci telekomunikacyjnej lub budowa nowej infrastruktury może być nieopłacalna.

Dodatkowym problemem jest, mimo znacznych nakładów ze środków publicznych oraz środków własnych operatorów istnienie w Polsce tzw. „białych plam”, w których brakuje infrastruktury zapewniającej szerokopasmowy dostęp do internetu. Brak dostępu do internetu dla części gospodarstw domowych i przedsiębiorców stanowi czynnik pogłębiający nierówności cyfrowe, prowadzący w efekcie to utrwalania grup wykluczonych cyfrowo. Wykluczenie cyfrowe przekłada się na szereg negatywnych konsekwencji dla obywateli nim objętych. Osoby wykluczone cyfrowo nie mogą korzystać z form telepracy, mają ograniczony dostęp do cyfrowych narzędzi administracji publicznej. Problem ten szczególnie uwidacznia się w kontekście podziału Polski na tzw. Polskę A i Polskę B. Polska A, obejmująca głównie duże miasta i obszary bardziej rozwinięte, dysponuje lepszą infrastrukturą cyfrową, wyższym poziomem inwestycji oraz łatwiejszym dostępem do nowoczesnych technologii. Z kolei Polska B, obejmująca tereny wiejskie i mniejsze miejscowości, często zmagają się z brakami w infrastrukturze telekomunikacyjnej oraz niższym poziomem rozwoju technologicznego. Ten podział pogłębia nierówności w dostępie do internetu oraz jego jakości, co skutkuje dalszym wykluczeniem cyfrowym społeczności zamieszkujących te obszary. Konsekwencją tego jest utrzymywanie się różnic w poziomie edukacji, zatrudnienia, a także w możliwościach rozwoju gospodarczego i innowacyjności pomiędzy Polską A i B. Niedostępność usług szerokopasmowego internetu może być istotnym czynnikiem zmniejszającym społeczną produktywność i obniżającym tempo wzrostu gospodarczego w Polsce, w porównaniu do państw członkowskich Unii Europejskiej, utrudniając pełne wykorzystanie potencjału cyfryzacji i transformacji technologicznej.

Komisja Europejska od 2014 r. monitoruje postępy cyfrowe państw członkowskich Unii Europejskiej, w tym również Polski, za pomocą sprawozdań z indeksu gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego, zwanego dalej „DESI”. Aż 11 wskaźników DESI mierzy cele określone w uchwale nr 125 Rady Ministrów z dnia 22 października 2024 r. w sprawie Krajowego planu działania do programu polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r. (M.P. poz. 989). Wśród czynników mierzonych DESI znajduje się również dział „łączność”, który oznacza telekomunikację. Jak wynika z raportu, w dziedzinie łączności Polska zajmuje jedno z niższych miejsc w Unii Europejskiej. W 2024 r. zasięg łączny FTTP (Fiber to the Premises) w Polsce wynosił 77,8%, co z kolei pozostawało powyżej średniej Unii Europejskiej na poziomie 69,2%. Na obszarach wiejskich dostęp do tej technologii jest nadal ograniczony, co pogłębiało różnice w dostępie do nowoczesnych usług cyfrowych. Należy również zauważyć, że obszary wiejskie w Polsce stanowią znaczny udział populacji – niemal 40% ludności. Niska gęstość zaludnienia, wynosząca średnio około 50 osób na kilometr kwadratowy, przyczynia się do wysokich kosztów budowy infrastruktury telekomunikacyjnej, co zmniejsza ich atrakcyjność inwestycyjną.

Pod względem łączności mobilnej Polska także pozostaje poniżej średniej Unii Europejskiej. W 2024 r. zasięg technologii 5G obejmował 89,3% powierzchni kraju, co było niższe niż średnia unijna wynosząca 94,3%. Te niedobory w rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej mają bezpośredni wpływ na pogłębianie nierówności cyfrowych, które negatywnie wpływają na możliwości rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz dostępność nowoczesnych usług dla obywateli.

Szybkie sieci w Polsce wciąż się rozwijają – przede wszystkim dzięki komercyjnym inwestycjom operatorów, którzy raportują do internet.gov.pl, że w ciągu najbliższych 3 lat zapewnią dostęp do szybkich sieci w ponad 1,8 mln adresów. Ogromny wkład w eliminację białych plam w dostępie do szybkiego internetu miały inwestycje współfinansowane ze środków Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa, które w skali całej Polski objęły swoim zasięgiem ponad 2 mln gospodarstw domowych (niemal 15% wszystkich gospodarstw domowych w kraju). Kontynuowane jest publiczne wsparcie inwestycji szerokopasmowych w białych plamach ze środków Funduszy Europejskich na Rozwój Cyfrowy,

zwanych dalej „FERC”, oraz Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności, zwanego dalej „KPO”. Realizowanych jest ponad 230 projektów, dzięki którym dostęp do usług gigabitowych uzyska kolejne 850 tys. punktów adresowych. Wartość realizowanych projektów FERC i z KPO to ponad 6 mld zł. Aktualnie trwa podpisywanie umów o dofinansowanie projektów wybranych w ramach ostatniego naboru wniosków, które obejmują prawie 200 tys. adresów. Ww. liczne inwestycje zagrożone są opóźnieniami z powodu czasochłonności procesu inwestycyjnego, a który niniejszy projekt ustawy zgodnie

z rozporządzeniem GIA ma przyspieszyć.

Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2481 z dnia 14 grudnia 2022 r. został ustanowiony program polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r. (Dz. Urz. UE 323 z 19.12.2022 r., str. 4). Dokument ustanawia kierunki rozwoju transformacji cyfrowej Unii Europejskiej do 2030 r. poprzez wyznaczenie szeregu celów ogólnych i celów cyfrowych. Łączność elektroniczna objęta jest 2-gim celem cyfrowym „Bezpieczne, odporne, wydajne i zrównoważone infrastruktury cyfrowe”, zgodnie z którym do 2030 r. wszyscy użytkownicy końcowi przebywający w stałej lokalizacji mają być objęci siecią gigabitową aż do punktu zakończenia sieci, a wszystkie obszary zaludnione mają być objęte ultraszybką siecią bezprzewodową nowej generacji o wydajności dorównującej co najmniej sieci 5G, zgodnie z zasadą neutralności technologicznej. Rozporządzenie GIA jasno wskazuje, aby osiągnąć te cele, prowadzona polityka musi doprowadzić do przyspieszenia, uproszczenia i obniżenia kosztów wdrażania stacjonarnych i bezprzewodowych sieci o bardzo dużej przepustowości na całym terytorium Unii, w tym poprzez stosowne planowanie, wzmocnioną koordynację i wprowadzenie uproszczonych i sprawnych procedur udzielania zezwoleń, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne spoczywające na operatorach i administracji krajowej.

Równolegle do prac nad niniejszym projektem, w dniu 5 marca 2025 r. weszła w życie uchwała nr 20 Rady Ministrów z dnia 4 marca 2025 r. w sprawie koordynacji procesu legislacyjnego wdrażającego deregulację (M.P. poz. 223, 712 i 713), na mocy której utworzono Zespół do spraw koordynacji procesu legislacyjnego wdrażającego deregulację, zwany dalej „Zespołem Deregulacyjnym”. Zespół Deregulacyjny zidentyfikował szereg barier utrudniających realizację inwestycji telekomunikacyjnych, w tym brak prawa do korzystania z energii elektrycznej dostępnej w nieruchomości celem zasilenia urządzeń telekomunikacyjnych oraz brak możliwości budowy własnego przyłącza energetycznego. Wśród problemów wskazano również nadmiarowość obowiązków raportowych względem Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE”, i ministra właściwego do spraw informatyzacji, przewlekłość działań organów regulacyjnych oraz utrudnienia proceduralne związane z lokalizacją infrastruktury w pasie drogowym i zatwierdzaniem organizacji ruchu. Część z postulatów Zespołu Deregulacyjnego, która pokrywa się z przepisami rozporządzenia GIA została uwzględniona w niniejszym projekcie (oznaczenia konkretnych fiszek w uzasadnieniu).

Szybki postęp technologiczny w zakresie sieci szerokopasmowych, ich projektowania i budowy, spowodował, że obowiązująca obecnie regulacja straciła zgodność z panującymi na rynku telekomunikacyjnym rozwiązaniami teletechnicznymi, budowlanymi i informatycznymi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Głównym celem projektu ustawy jest dostosowanie przepisów krajowych do rozporządzenia GIA, tak aby przyspieszyć i uprościć proces inwestycji telekomunikacyjnych w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju sieci o bardzo dużej przepustowości. Kluczowe założenia to:

- 1) dostępność ultraszybkiego internetu – wyrównanie szans mieszkańców miast i wsi;
- 2) sprawne procedury – likwidacja zbędnej biurokracji i nadregulacji, szybkie decyzje administracyjne, bezwzględny zakaz wprowadzania zbędnych barier inwestycyjnych w zakresie realizacji sieci VHCN;
- 3) sprawiedliwy dostęp do infrastruktury – przeciwdziałanie praktykom blokującym inwestycje;
- 4) bezpieczeństwo – zapewnienie właściwej ochrony infrastruktury, w tym infrastruktury krytycznej oraz m.in. zabytków, oraz zapewnienie bezpieczeństwa obywatelom dzięki zwiększeniu dostępności do usług telekomunikacyjnych.

Brak przyjęcia regulacji w zaproponowanym kształcie (opcja zerowa – brak zmian legislacyjnych) to strata kolejnych lat na nieefektywne procedury i spowolnienie rozwoju nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych kosztem obywateli i gospodarki. W takim przypadku rozporządzenie GIA stosowane byłoby wprost co wiązałoby się z szeregiem konsekwencji, w tym:

- 1) luki w systemie prawnym – rozporządzenie GIA definiuje ramy i cele, ale odwołuje się do organów unijnych i ogólnych pojęć. Przepisy rozporządzenia GIA, choć obowiązują bezpośrednio, wymagają podjęcia działań przez państwa członkowskie w celu dostosowania obowiązujących regulacji, wyznaczenia organów właściwych, wprowadzenia wyjątków czy też wyłączeń od stosowania rozporządzenia GIA. Brak dostosowania języka i procedur, w szczególności w zakresie definicji i pojęć, w tym już stosowanych na gruncie ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221 oraz z 2025 r. poz. 637 i 820), może prowadzić do rozbieżnych interpretacji przez organy administracji publicznej;
- 2) problemy z egzekwowaniem praw i obowiązków – przedsiębiorcy telekomunikacyjni, zwani dalej „Pt”, mogliby się bezpośrednio powoływać na rozporządzenie GIA, ale organy krajowe (np. Prezes UKE, samorządy, zarządcy dróg

publicznych) nie miałyby krajowej podstawy prawnej do wydawania konkretnych rozstrzygnięć administracyjnych czy stosowania mechanizmów sankcyjnych. Jest to o tyle istotne, gdyż wiele przepisów dziedzinowych stoi w sprzeczności z przepisami rozporządzenia GIA;

- 3) brak sankcji – rozporządzenie GIA wprowadza wymogi, ale nie określa szczegółowo kar czy sankcji na poziomie lokalnym. Bez nowelizacji przepisów krajowych nie można skutecznie egzekwować obowiązków nakładanych przez rozporządzenie GIA (np. za brak udostępnienia infrastruktury, za przekroczenia terminów czy za nieprzekazywanie danych);
- 4) niedostosowanie procedur administracyjnych – brak krajowych przepisów umożliwiających stosowanie rozporządzenia GIA oznaczałoby, że nadal każde postępowanie toczyłoby się według starych, często prowadzonych jeszcze w sposób analogowy i nieustandaryzowany (brak obowiązujących wzorów wniosków) – mimo, że rozporządzenie GIA mówi o krótszych terminach i cyfryzacji procedur;
- 5) ograniczona ochrona danych i bezpieczeństwo – rozporządzenie GIA wprowadza wymogi dotyczące dostępności i wymiany informacji, ale nie ustala reguł ochronnych danych wrażliwych. Bez stosownych przepisów na gruncie krajowym nie jest możliwe wprowadzenie ograniczeń w dostępie do szczegółowych danych (aby chronić infrastrukturę krytyczną), ani sankcji za niewłaściwe udostępnianie tych informacji;
- 6) ryzyko wykluczeń i nierównego traktowania przedsiębiorców – w efekcie, w jednym regionie Polski czy nawet w samorządzie inwestorzy mogliby korzystać z praw wynikających z rozporządzenia GIA, a w innym, nawet sąsiednim – napotykać na obecnie obowiązujące przepisy krajowe, które uniemożliwiają szybkie prowadzenie procesu inwestycyjnego. Brak spójnego, krajowego porządku prawnego prowadziłoby do chaosu i nierównego traktowania.

Natomiast przyjęcie niniejszej regulacji spełniającej minimalne wymogi rozporządzenia GIA spowoduje zgodność z prawem unijnym i przyspieszenie procesu inwestycyjnego w Polsce.

Rozwiązania wynikające z dostosowania prawa krajowego w celu umożliwienia stosowania rozporządzenia GIA:

- 1) aby zapewnić jednoznaczność, spójność i praktyczną wykonalność, konieczne jest wprowadzenie w ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 311 i 1019), zwanej dalej „Megaustawą”, definicji opartych na rozporządzeniu GIA, lecz odpowiednio zmodyfikowanych do polskiego porządku prawnego i administracyjnego. Zmodyfikowano definicję infrastruktury technicznej, wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej. Dodano w projektowanej nowelizacji Megaustawy nowe definicje pojęć takich jak: punkt dostępu, wewnątrzbudynkowa infrastruktura techniczna przystosowana do technologii światłowodowej, wewnątrzbudynkowe okablowanie światłowodowe, podmiot sektora publicznego, generalne prace remontowe, roboty budowlane, które będą używane na potrzeby Megaustawy;
- 2) wprowadzenie zobowiązania Prezesa UKE do uwzględniania przy stosowaniu ustawy wytycznych i zaleceń Komisji Europejskiej oraz wytycznych, opinii, zaleceń, wspólnych stanowisk, najlepszych praktyk i metodologii przyjmowanych przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, w ich aktualnym brzmieniu, które mają na celu zapewnić spójność podejścia, a jednocześnie uwzględnić odmienną sytuację w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) modyfikacja przepisów zobowiązujących do udostępnienia infrastruktury technicznej poprzez rozszerzenie kręgu podmiotów zobowiązanych do takiego udostępnienia. Operator sieci lub podmiot sektora publicznego będący właścicielami infrastruktury technicznej lub kontrolujący taką infrastrukturę zapewniają, na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach, również cenowych, operatorowi dostęp telekomunikacyjny do takiej infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości lub powiązanych zasobów. Efektem regulacji będzie zwiększenie możliwości wykorzystania infrastruktury technicznej przez operatorów;
- 4) uproszczenie i skrócenie procedur administracyjnych, poprzez uchylenie zobowiązania Prezesa UKE do prowadzenia uzgodnień z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Prezesem URE”, i Prezesem Urzędu Transportu Kolejowego, zwanym dalej „Prezesem UTK”, przed wydaniem decyzji określającej warunki dostępu do infrastruktury technicznej w przypadku, gdy decyzja ta miała dotyczyć przedsiębiorstw energetycznych lub przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego i regulowały kwestie z tym związane. Szacuje się, że to rozwiązanie skróci o minimum 30 dni procedury administracyjne związane z uzyskiwaniem dostępu przez operatorów do infrastruktury technicznej na podstawie decyzji administracyjnych wydawanych przez Prezesa UKE. Usunięcie obowiązku przeprowadzenia uzgodnień z Prezesem URE i Prezesem UTK skróci czas trwania procedur związanych z uzyskiwaniem decyzji administracyjnych i w znaczącym stopniu przyspieszy realizację inwestycji telekomunikacyjnych i niwelować będzie wykluczenie cyfrowe obywateli. Efekt wprowadzonej zmiany powinien być widoczny po ok. 6 miesiącach od wejścia regulacji w życie. Analogicznie rekomenduje się rezygnację z obowiązku uzgadniania decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej z Prezesem URE – w odniesieniu do przedsiębiorców energetycznych – oraz Prezesem UTK – w odniesieniu do przedsiębiorców zapewniających

- infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego. Podkreśli to również niezależność Prezesa UKE, o której mowa w art. 14 ust. 1 GIA, która polega m.in. na braku obowiązku uzgadniania decyzji z innymi organami. Jednakże Prezes UKE w dalszym ciągu będzie mógł przeprowadzić konsultacje projektowanego rozstrzygnięcia, w których mogą wziąć udział Prezes URE czy Prezes UTK;
- 5) zmianę przepisów Megaustawy dotyczących odmowy udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej przez operatorów sieci. Jej celem jest wprowadzenie wymogu, aby harmonogram planowanej inwestycji, na który powołuje się operator przy odmowie dostępu, był opracowany przez niego, publicznie dostępny oraz upubliczniony przed dniem otrzymania wniosku o dostęp (obecne przepisy nie precyzują tego wymogu, co może prowadzić do nadużyć, takich jak tworzenie harmonogramów ad hoc w celu zablokowania inwestycji innego operatora). Obecne brzmienie przepisu może stwarzać pole do nadużyć, gdyż wprost nie wskazuje, aby informacja o planowanych inwestycjach, które kolidują z zmierniem innego operatora, powinna być publicznie dostępna oraz aktualna na dzień złożenia wniosku, aby odmowa udzielenia dostępu odbywała się na przejrzystych i racjonalnie uzasadnionych warunkach. Rekomendowane rozwiązanie przyczyni się do zwalczania nieuczciwych praktyk rynkowych i nadużyć. Szacuje się, że będzie to miało pozytywny wpływ na konkurencję na rynku telekomunikacyjnym;
 - 6) rozszerzenie i modyfikację obowiązku sprawozdawczego, realizowanego za pomocą punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji, zwanego dalej „PIT”. Realizacja tego obowiązku i dostęp o danych z PIT, w zakresie infrastruktury technicznej stanowi element niezbędny do realizacji uprawnienia – ubiegania się o dostęp. Ponadto, wnioski o dostęp do danych będą składane i realizowane w systemie teleinformatycznym co zmniejszy koszty ich obsługi i składania. Rekomendowane w tym zakresie rozwiązania zapewnią Prezesowi UKE narzędzia do wezwania podmiotów zobowiązanych do przekazania informacji oraz narzędzie służące sankcjonowaniu uchylania się od realizacji obowiązku. Analogicznie zaproponowano rozwiązania dotyczące umożliwienia dokonania inspekcji, której celem jest sprawdzenie fizycznej możliwości wykorzystania infrastruktury technicznej;
 - 7) ułatwienie komunikacji z Pt poprzez przekazywanie żądań zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej za pomocą systemu teleinformatycznego oraz komunikację z przedsiębiorcą za pomocą tego systemu. Rozwiązanie to w sposób znaczący uprości i przyspieszy komunikację z Pt;
 - 8) w celu ułatwienia operatorom sieci i podmiotom sektora publicznego dostępu do informacji w zakresie niezbędnym dla prawidłowych realizacji uprawnień i obowiązków nakładanych przepisami prawa rekomenduje się zmiany w przepisach dotyczących PIT. Zaproponowano wprowadzenie dodatkowych kryteriów braku dostępu do informacji ze względu na bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo infrastruktury krytycznej lub bezpieczeństwo publiczne, integralność sieci i zdrowie publiczne oraz doprecyzowanie, że Prezes UKE zapewnia dostęp do informacji w zakresie warunków, procedur i formalności wymaganych przed rozpoczęciem robót budowlanych dotyczących sieci o bardzo dużej przepustowości wraz z powiązanymi zasobami, w trakcie ich wykonywania oraz do ich zakończenia i rozpoczęcia użytkowania tej sieci wraz z powiązanymi zasobami, w tym informacji o wymaganych decyzjach, zgłoszeniach i zawiadomieniach do właściwych organów, a także zwolnieniach z obowiązku ich uzyskania lub dokonania, w tym sposobach składania tych wniosków w formacie elektronicznym oraz o sposobach uzyskania informacji o statusie wniosku. Ważną zmianą jest rezygnacja z cyklicznego przekazywania danych w określonych terminach na rzecz przekazywania danych na bieżąco. Efektem tego rozwiązania będzie większa aktualność danych w systemie co potencjalnie ograniczy koszty związane z wdrożeniem elementów sieci o bardzo dużej przepustowości. Dodatkowo, choć integracja do bieżącej sprawozdawczości wymagać będzie początkowej, jednorazowej inwestycji, należy oczekiwać znacznej redukcji kosztów operacyjnych po obu stronach – UKE i Pt;
 - 9) w celu rozwiązania problemu opóźnień w rozstrzyganiu sporów związanych z udostępnieniem informacji o infrastrukturze i inspekcjach, zaproponowano zmiany w przepisach zarówno Megaustawy jak i ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej. Rekomenduje się m.in. skrócenie terminu na wydanie decyzji przez Prezesa UKE z 60 do 30 dni oraz zobowiązano go do stosowania kryteriów, które muszą być nie tylko niedyskryminacyjne i proporcjonalne, ale także przejrzyste;
 - 10) niezbędne jest nałożenie obowiązku wyposażania nowych budynków oraz budynków mieszkalnych poddawanych generalnym remontom w infrastrukturę światłowodową. Zmiany te rozszerzają obowiązek wyposażenia budynków w instalacje telekomunikacyjne na wszystkie budynki mieszkalne (z wyłączeniem drobnego, indywidualnego budownictwa domów jednorodzinnych na własne potrzeby mieszkaniowe inwestorów), a nie tylko wielorodzinne. Dostosowano również przepisy Megaustawy do przepisów obecnego Prawa budowlanego, zgodnie z którymi do wniosku o pozwolenie na budowę nie załącza całego projektu budowlanego, lecz jedynie projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany, a także oświadczenie odnoszące się do kwestii telekomunikacyjnych. Ma to na celu zwiększenie dostępności nowoczesnej infrastruktury. Zmiany te są zgodne z unijnym celem zapewnienia sieci gigabitowych do 2030 r. Proponuje się wprowadzenie dodatkowej ochrony nabywców domów jednorodzinnych poprzez zobowiązanie inwestora do wyposażenia nowobudowanych domów

jednorodzinnych w takie same instalacje teletechniczne jak w przypadku budownictwa wielorodzinnego. Zmiana ta będzie wymagała nowelizacji przepisów budowlanych w tym zakresie i będzie powodowała dodatkowe obciążenia dla inwestora, w tym prawdopodobnie wyższe koszty początkowe. Należy wziąć pod uwagę, że późniejszy montaż takiej infrastruktury wiąże się obecnie ze znacząco wyższymi kosztami i wprowadzenie takiego obowiązku już na etapie budowy zdaje się najbardziej racjonalne i ekonomicznie efektywne;

- 11) w celu zoptymalizowania kosztów i zminimalizowania ingerencji w środowisko, rekomenduje się wprowadzenie obowiązku efektywnego wykorzystania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej podczas planowania nowych inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości. Operatorzy telekomunikacyjni muszą przed przystąpieniem do realizacji nowej inwestycji przeanalizować dostępne zasoby, co może przynieść znaczące oszczędności i skrócić czas realizacji projektów. Zaproponowane rozwiązania uwzględniają jednak sytuacje, w których użycie istniejącej infrastruktury może być nieuzasadnione ze względu na brak spełnienia wymogów technicznych, nieopłacalność ekonomiczną lub techniczną niewykonalność, co pozwala na elastyczne i realistyczne podejście do inwestycji;
- 12) zmiany w zakresie koordynacji robót budowlanych. Dotychczasowe rozwiązania obejmowały obowiązek koordynacji tylko dla projektów finansowanych ze środków publicznych. Wprowadzono więc rozszerzenie, które obejmuje również projekty finansowane ze środków prywatnych. Koordynacja robót budowlanych jest kluczowa dla efektywnego wykorzystania infrastruktury oraz redukcji kosztów, co przyspieszy wdrażanie szybkich sieci w obszarach białych plam. Nowe przepisy różnicują obowiązki związane z koordynacją w zależności od źródła finansowania i precyzują, kiedy można odmówić uwzględnienia wniosku o koordynację. Zaproponowane zmiany legislacyjne precyzują kryteria, na podstawie których w umowie o koordynację robót budowlanych operator jest zobowiązany do pokrycia i zabezpieczenia dodatkowych kosztów ponoszonych przez operatora sieci lub podmiot sektora publicznego. Wprowadza się wymóg, aby umowa określała przejrzyste i niedyskryminujące warunki dotyczące zakresu dodatkowych kosztów do podziału, zasady podziału tych kosztów, oraz termin i sposób uregulowania związanych z nimi należności;
- 13) znówelizowanie przepisów Megaustawy poprzez wprowadzenie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, który w porozumieniu z ministrami do spraw: gospodarki surowcami energetycznymi, energii, informatyzacji oraz spraw wewnętrznych, będzie zobowiązany do wydania fakultatywnego rozporządzenia, które określi rodzaje infrastruktury technicznej, której wykorzystanie w bardzo szybkich sieciach telekomunikacyjnych jest wykluczone ze względu na bezpieczeństwo, zdrowie publiczne, obronność czy porządek publiczny. Ponadto, rozporządzenie to wskazywać będzie rodzaje robót budowlanych o ograniczonym zakresie, np. ze względu na ich wartość czy powiązanie z infrastrukturą krytyczną, oraz sytuacje nadzwyczajne lub kwestie bezpieczeństwa narodowego, które mogą uzasadniać wyłączenie z obowiązku udostępniania informacji o infrastrukturze technicznej. Z uwagi na szeroki zakres podmiotów objętych rozporządzeniem zaproponowano, aby odpowiedzialnym za koordynację jego wydania był minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, który musi uwzględnić konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i ciągłości działania infrastruktury oraz względy bezpieczeństwa narodowego;
- 14) wprowadzenie upoważnienia ustawowego do wydania przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa fakultatywnego rozporządzenia, w którym określone zostaną kategorie zabytków oraz budynków o znaczeniu historycznym zwolnionych z obowiązków dotyczących: zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego do infrastruktury technicznej, nieruchomości oraz budynków dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych; udostępniania informacji o infrastrukturze technicznej; umożliwienia dokonania inspekcji; koordynacji robót budowlanych; korzystania z nieruchomości w zakresie instalowania urządzeń telekomunikacyjnych. Dlatego konieczne jest, aby przepisy krajowe uwzględniały specyfikę lokalnych warunków i zapewniały szczególną ochronę dla zabytków oraz budynków o znaczeniu historycznym. Podobnie jak w pkt 13 do koordynacji wydania tego rozporządzenia wskazany został minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;
- 15) dookreślenie w Megaustawie, że do dostępu do infrastruktury technicznej zlokalizowanej w pasie drogowym dróg publicznych stosuje się również przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889), jak i art. 17–26 Megaustawy. Rozwiązanie to pozwoli uniknąć występujących obecnie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stosowania ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych lub Megaustawy. W szczególności potwierdzenie, że także w przypadku dostępu opartego na umowie cywilnoprawnej – a nie decyzji administracyjnej – konieczne jest stosowanie przepisów ustawy o drogach publicznych. Oznacza to m.in. obowiązek uzyskania zezwolenia od zarządcy drogi oraz ponoszenia opłat za zajęcie pasa drogowego;
- 16) zdjęcie z marszałka województwa obowiązku przekazywania Prezesowi UKE informacji z geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, zwanej dalej „GESUT”, oraz posiadanych informacji o infrastrukturze technicznej, innej niż

infrastruktura objęta inwentaryzacją przez Prezesa UKE, a także o kanałach technologicznych. Marszałek województwa nie jest zobligowany przepisami ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151 i 1824 oraz z 2025 r. poz. 1019) do gromadzenia danych GESUT. Na podstawie art. 27 ust. 4 ww. ustawy ewidencję sieci uzbrojenia terenu prowadzi dla obszaru powiatu starosta, zaś dla obszaru kraju Główny Geodeta Kraju. Jednakże ze względu na zakres informacyjny przedmiotowych baz danych, z punktu widzenia potrzeb Prezesa UKE, to jedynie dane zawarte w geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu prowadzonej przez starostę są możliwe do wykorzystania przez Prezesa UKE ponieważ zawierają informacje o lokalizacji i przebiegu telekomunikacyjnych linii kablowych i innych elementach infrastruktury telekomunikacyjnej. Rozwiązanie to wyeliminuje z systemu prawnego martwy i niemożliwy do realizacji przepis dotyczący marszałka województwa;

- 17) zniesienie obowiązku przekazywania przez zarządców dróg, do PIT, informacji o planowanej infrastrukturze technicznej, dla której zarządcy dróg wydali decyzje o lokalizacji tej infrastruktury w pasie drogowym lub zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. Powyższa zmiana jest konieczna w związku z nałożeniem na operatorów sieci bezwzględnego obowiązku przekazywania do ww. PIT o planowanej infrastrukturze technicznej. Informacje w tym zakresie przekazywane równolegle przez zarządców dróg, mogą niepotrzebnie dublować informacje przekazane już do PIT przez operatorów sieci. Ponadto ogranicza się obowiązek zarządców dróg do przekazania informacji o infrastrukturze technicznej innej niż już raportowana do Prezesa UKE w ramach inwentaryzacji oraz kanałach technologicznych, dla których zarządca wydał decyzję o lokalizacji infrastruktury w pasie drogowym lub zezwolenia na zajęcie pasa drogowego – w terminie 30 dni od dnia wydania zezwolenia. Dodatkowo rekomenduje się modyfikację obowiązku zawartego w tym przepisie w zakresie terminu na przekazanie informacji – najpóźniej na 2 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, o pozwoleniu na budowę albo dniem zgłoszenia przebudowy drogi publicznej. Zmiana ta umożliwi innym podmiotom, w tym innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, planowanie przyszłych inwestycji w infrastrukturę telekomunikacyjną. Rozwiązania te pozwolą w sposób bardziej racjonalny planować rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej. Efekty ich przyjęcia powinny wystąpić po 2 latach od wejścia w życie ustawy;
- 18) wyłączenie możliwości wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw informatyzacji i zastąpienie tego aktu obowiązkiem określenia standardów technologicznych, ustanawiających zasady przekazywania i wewnętrzną organizację informacji przekazywanych na mocy przepisów Megaustawy i opublikowania tych standardów przez Prezesa UKE w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej. Rekomendowane rozwiązanie ma charakter techniczny oraz przenosi odpowiedzialność za określenie standardów technologicznych funkcjonowania PIT na Prezesa UKE – odpowiedzialnego za jego funkcjonowanie. Dodatkowo zaproponowano rezygnację z uprawnienia ministra właściwego do spraw informatyzacji do określenia sposobu prezentacji informacji gromadzonych w PIT. Zmiana ta nie wpłynie negatywnie na sposób działania tego punktu. Mając na uwadze długotrwałość procesu legislacyjnego związanego z wydaniem rozporządzenia, zaproponowane rozwiązanie umożliwi szybkie reagowanie przez Prezesa UKE na zachodzące zmiany i postęp w technologiach procesów związanych z wymianą i rozpowszechnianiem informacji we współczesnych systemach teleinformatycznych, a także umożliwi Prezesowi UKE szybkie wprowadzanie zmian niezbędnych do zachowania bezpieczeństwa informacji;
- 19) ograniczenie możliwości ubiegania się o pełne dane m.in. z PIT, SIDUSIS na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524). Ograniczenie to dotyczy m.in. informacji takich jak nazwa i dane kontaktowe podmiotu dostarczającego usługę, adres strony z cennikiem, a także dane dotyczące podmiotów planujących lub realizujących inwestycje oraz ich przedstawicieli i ma na celu, przede wszystkim, zapobieganie praktykom nieuczciwej konkurencji, która może polegać na wykorzystaniu tajemnicy przedsiębiorstwa w celu monopolizacji rynku poprzez wykup małych lokalnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych przez większe podmioty, jak również ochronę danych o infrastrukturze krytycznej. Gromadzone dane są częściowo publicznie dostępne, jednak niektóre podmioty próbują nadużywać m.in. przepisów o dostępie do informacji publicznej do pozyskania pełnego zbioru danych, co powoduje pewne zagrożenia dla wskazanych wyżej wartości chronionych prawnie. Jakkolwiek już teraz ustawa z dnia 6 września 2002 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902) czy ustawa z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego przewidują wiele ograniczeń prawa dostępu do informacji, to jednak zasadne jest usunięcie wątpliwości interpretacyjnych poprzez jednoznaczne uregulowanie tej kwestii;
- 20) wprowadzenia obowiązku zwrócenia się przez komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i innych organów do Prezesa UKE o nieudostępnianie operatorom informacji przekazywanych do PIT w przypadku stwierdzenia możliwego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej lub bezpieczeństwa publicznego, integralności sieci i zdrowia publicznego;
- 21) określenie maksymalnej stawki za rok umieszczenia 1 m² rzutu poziomego infrastruktury telekomunikacyjnej w drodze wewnętrznej, co powinno rozwiązać problem dostępu operatorów i jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność telekomunikacyjną do dróg wewnętrznych w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych.

Obecnie dostęp odbywa się na podstawie umowy cywilno-prawnej lub decyzji administracyjnej wydawanej przez właściwych miejscowo starostów lub prezydentów miast na prawach powiatu. Procedura związana z uzyskiwaniem tych rozstrzygnięć bywa długotrwała. Zmiana regulacyjna pozwoli na szybsze realizacje inwestycji telekomunikacyjnych i przyspieszy podłączanie nowych nieruchomości i budynków do publicznych sieci telekomunikacyjnych.

- 22) usunięcie wątpliwości interpretacyjnych po stronie samorządów i sądów administracyjnych odnośnie do aktów planowania przestrzennego, co do regulowania możliwości lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Pierwotnie intencją ustawodawcy było uniemożliwienie stawiania barier dla rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Przez pierwszy okres funkcjonowania przepis przyniósł oczekiwane skutki w postaci braku stosowania bezprawnych zapisów w planach miejscowych. W ostatnim czasie pojawiła się niezgodna z intencją ustawodawcy linia orzecznicza zakładająca, że o ile nie można wprowadzać zakazu, to dopuszczalnym jest stosowanie ograniczeń, które co prawda definitywnie nie uniemożliwiają lokalizowania inwestycji, ale czynią je ekonomicznie i technicznie (zgodnie z zasadami planowania radiowego) nieuzasadnionymi. Dodatkowo w celu przeciwdziałania nieprawidłowym zapisom w planach miejscowych proponuje się włączenie Prezesa UKE w informowanie właściwych wojewodów w przypadkach powzięcia informacji o aktach planowania przestrzennego niezgodnych z przepisami Megaustawy. Wejście w życie przedmiotowej regulacji pozwoli w sposób sukcesywny eliminować z planów miejscowych zapisy niezgodne z prawem;
- 23) maksymalne przyspieszenie realizacji projektów budowy sieci o bardzo dużej przepustowości poprzez wprowadzenie możliwości skorzystania ze sprawdzonych już w przeszłości rozwiązań dedykowanych regionalnym sieciom szerokopasmowym. Inwestor będzie miał wybór – może skorzystać z przepisów ogólnych, określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940 oraz z 2025 r. poz. 527 i 680) oraz w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418 i 1080) lub ze szczególnych zasad lokalizowania sieci szerokopasmowych określonych w Megaustawie;
- 24) redukcję obciążeń sprawozdawczych wobec Prezesa UKE w ramach inwentaryzacji sieci i usług telekomunikacyjnych poprzez wyłączenie obowiązku sprawozdawania infrastruktury telekomunikacyjnej opartej na miedzi oraz obowiązku przekazywania danych o przebiegu odcinków światłowodowych linii kablowych lokowanych w ciągach kanalizacji kablowej lub kanałach technologicznych;
- 25) wprowadzenie szeregu zmian legislacyjnych w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Rekomendowane rozwiązania mają charakter upraszczający procedury oraz skracają terminy załatwienia sprawy. Jednocześnie proponowane zmiany wpisują się kierunkowo w propozycje deregulacyjne zawarte w fiszce MC-14-148. Nowelizacja proponuje zmiany dotyczące lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym poprzez określenie przesłanek odmowy wydania zezwolenia przez zarządcę drogi na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury. Zarządca drogi będzie mógł odmówić wydania zezwolenia wyłącznie w przypadku, gdy umieszczenie tych urządzeń spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych lub doprowadziłoby do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi na dany odcinek drogi. Jednakże inwestor ma możliwość przedłożenia zaświadczenia od gwaranta, że planowane prace nie spowodują takiej utraty, bądź przejęcia na siebie tych uprawnień w zakresie ograniczonym do obszaru zajęcia pasa drogowego. Ponadto nowelizacja wprowadza także możliwość składania wniosków o wydanie zezwolenia w formie dokumentu elektronicznego. Ma to na celu ujednolicenie i usprawnienie procedur administracyjnych związanych z zajmowaniem pasa drogowego. Zrezygnuje się z zakazu umieszczania nadziemnych liniowych urządzeń obcych wzdłuż pasów drogowych, poza terenem zabudowy, w odległości mniejszej niż 5 m od granicy pasa w przypadkach ich podwieszania na istniejącej podbudowie słupowej. Obecnie funkcjonujący zakaz nie ma racjonalnego uzasadnienia i stanowi barierę w rozwoju sieci szerokopasmowych. Dodatkowo możliwe będzie udzielenie przez zarządcę drogi zgody na umieszczenie nadziemnego liniowego urządzenia obcego bliżej granicy pasa drogowego o potrzeby związane z łącznością publiczną. Aktualne przepisy stanowią przeszkodę dla realizacji inwestycji w sieci o bardzo dużej przepustowości ze względu na wymagania dotyczące minimalnych odległości sytuowania obiektów budowlanych od ruchu drogowego. Projekt wprowadza normę, która zobowiązuje zarządcę drogi do udzielenia zgody na usytuowanie obiektów budowlanych stanowiących element VHCN lub powiązanych zasobów w odległości mniejszej niż określona w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych pod warunkiem, że obiekt nie ogranicza widoczności, nie ingeruje w skrajnię drogi i nie stwarza zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu drogowego. Ponadto propozycja zwalnia z obowiązku uzyskania decyzji o zezwoleniu na umieszczenie urządzeń w pasie drogowym oraz zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w przypadkach, gdy urządzenia telekomunikacyjne lub elektroenergetyczne są umieszczane w istniejącej kanalizacji kablowej lub na istniejącej podbudowie słupowej wzdłuż drogi, dla których wydano już odpowiednie zezwolenia i pobierane są opłaty. Ułatwi to rozbudowę sieci bez konieczności przechodzenia przez dodatkowe procedury administracyjne;

- 26) modyfikację ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251 oraz z 2025 r. poz. 820 i 1006) poprzez ustalenie terminów, w których następuje zaopiniowanie, jak i zatwierdzenie bądź odrzucenie projektu organizacji ruchu z podziałem na kategorie dróg, których dany projekt organizacji ruchu dotyczy w sytuacji, gdy w pasie drogowym mają być prowadzone roboty związane z umieszczaniem, konserwacją, przebudową lub naprawą infrastruktury telekomunikacyjnej (oraz urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej, w tym punktów ładowania stanowiących część infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, oraz urządzeń związanych z ich eksploatacją, a także do innych czynności związanych z eksploatacją tej infrastruktury i tych urządzeń;
- 27) w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, 1222, 1717 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 1077 i 1080) rekomenduje się rozwiązanie zgodnie, z którym nie zajęcie stanowiska przez Prezesa UKE w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji starosty w sprawie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody, jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu tej decyzji. Propozycja ma też na celu skrócenie procesu uzgadniania przez Prezesa UKE projektów decyzji starostów w sprawie zezwolenia na umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej poprzez odwołanie się do instytucji tzw. „milczącego uzgodnienia”;
- 28) zmiany w ustawie z dnia 21 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej poprzez dostosowanie przepisów dotyczących rozstrzygania sporów o dostęp telekomunikacyjny, aby Prezes UKE mógł wydawać decyzje dotyczące dostępu do okablowania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku w sprawie rozstrzygnięcia sporu. Dodatkowo, skrócono okres z 60 na 30 dni na przeprowadzanie negocjacji dotyczących dostępu telekomunikacyjnego. Dodano nowy przepis, który nakłada obowiązek współpracy stron sporu z Prezesem UKE w trakcie postępowania. W efekcie, wprowadzono również nową karę, odnoszącą się do niewypełnienia obowiązku współpracy z Prezesem UKE do katalogu kar określonych w ustawie z dnia 21 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej;
- 29) wprowadzenie maksymalnego terminu 14 dni od dnia udostępnienia projektu rozstrzygnięcia na prowadzenie konsultacji w sprawie dostępu telekomunikacyjnego także do nieruchomości, w tym do budynku, w celu istotnego skrócenia czasu trwania postępowań prowadzonych przed Prezesem UKE;
- 30) zobowiązanie starostów, do udostępnienia Prezesowi UKE w terminie 14 dni w formie elektronicznej posiadanej dokumentacji geodezyjnej, wypisów z rejestru gruntów dotyczących nieruchomości oraz innych informacji, w których jest posiadaniu, a będące istotne dla sprawy o dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, w celu zapewnienia kompletności informacji o stanie prawnym nieruchomości i budynku oraz istotnego skrócenia czasu trwania postępowań prowadzonych przed Prezesem UKE;
- 31) obowiązek strony postępowania do przedstawienia w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania, wszystkich znanych jej okoliczności faktycznych istotnych dla sprawy oraz dowodów potwierdzających te okoliczności, w celu istotnego skrócenia czasu trwania postępowań prowadzonych przed Prezesem UKE;
- 32) brak rozpatrzenia przez Prezesa UKE okoliczności faktycznych i dowodów złożonych po terminie 14 dni, chyba że strona uprawdopodobni, że ich wcześniejsze nieprzedstawienie było niezależne od niej, w celu istotnego skrócenia czasu trwania postępowań prowadzonych przed Prezesem UKE;
- 33) wyłączenie stosowania art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769), chyba że Prezes UKE uzna, że zachodzą wyjątkowe okoliczności uzasadniające przedłużenie postępowania;
- 34) wprowadzenie podstawy prawnej do nałożenia kary pieniężnej za niewypełnienie lub nienależyte wypełnienie obowiązku przedstawienia faktów i dowodów w terminie 14 dni od zawiadomienia o wszczęciu postępowania, w celu dyscyplinującym do wywiązywania się z obowiązków ustawowych oraz zapewnienia skutecznej współpracy z Prezesem UKE;
- 35) wprowadzenie w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567) 30-dniowego terminu dla nadleśniczego na zawarcie umów o dostępie do nieruchomości, do budynku (w tym do wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej) oraz umowy dotyczące umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń. Nadleśniczy będzie zobligowany do zawarcia tych umów w ciągu 30 dni od dnia złożenia przez operatora wniosku o ich zawarcie. Zmiana ta przyspieszy procedury związane z zawieraniem tych umów. Biorąc pod uwagę profesjonalny charakter stron umów oraz specyfikę przedmiotowych umów, można założyć, że wprowadzona zmiana nie powinna wiązać się ze zwiększeniem kosztów działalności nadleśnictw. Już w świetle obecnie obowiązujących przepisów nadleśniczy Lasów Państwowych powinni już posiadać przygotowane informacje o zapewnieniu warunków dostępu i przedstawić je Prezesowi UKE, na jego wezwanie w terminie 30 dni. Dodatkowo wprowadza się odrębną regulację dotyczącą opłat

za prowadzenie robót na nieruchomościach w celu umiejscowienia obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej mają na celu ujednolicenie oraz uproszczenie zasad ich naliczania, jednocześnie zapewniając, że opłaty nie będą przeszkodą w realizacji nowych inwestycji. Rekomenduje się również wprowadzenie metodyki obliczania tych opłat, która jest uzależniona od powierzchni zajętej nieruchomości, stawki za 1 m² oraz liczby dni zajęcia. Dla uproszczenia, każdy okres zajęcia krótszy niż 24 godziny traktowany jest jako jeden pełny dzień, co eliminuje konieczność precyzyjnego monitorowania godzinowego zajęcia terenu. Dodatkowo rekomenduje się wprowadzenie górnego limitu opłaty na poziomie 0,20 zł za każdy m² powierzchni nieruchomości za każdy dzień robót. Ograniczenie to ma na celu zapewnienie, że koszty związane z prowadzeniem robót telekomunikacyjnych są rozsądne, przewidywalne i nie stanowią bariery dla rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej;

- 36) w związku z wątpliwościami interpretacyjnymi dotyczącymi instalowania urządzeń na obiektach budowlanych rekomenduje się modyfikację przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Rekomendowane jest zdefiniowanie pojęć: „instalacji radiokomunikacyjnej”, „antenowej konstrukcji wsporczej”, „kontener telekomunikacyjny”. Rozporządzenie GIA systemowo rozdziela infrastrukturę pasywną od aktywnych elementów sieci, zatem wprowadzenie stosownego rozróżnienia na gruncie prawa budowlanego odwzorowuje architekturę siatki pojęciowej rozporządzenia GIA i porządkuje kwalifikację inwestycji na etapie procedur. Rekomenduje się wskazanie, że remont instalacji radiokomunikacyjnej i antenowych konstrukcji wsporczych nie wymaga pozwolenia na budowę ani zgłoszenia. Konieczność rozdzielenia procedur dotyczących antenowych konstrukcji wsporczych oraz samego instalowania instalacji radiokomunikacyjnych wynikają z szybkiego postępu technicznego, który wymusza częste zmiany instalacji radiokomunikacyjnej lub jej elementów. Zaproponowane podejście odciąży organy administracji architektoniczno-budowlanej oraz organy nadzoru budowlanego. Złagodzenie reżimu instalowania instalacji radiokomunikacyjnej zmniejszy koszty działania operatorów oraz przyspieszy procedury realizowania tego typu inwestycji. Nie bez znaczenia jest również, że zmiana przepisów będzie miała wpływ na obciążenie sądów administracyjnych, do których wpływają liczne sprawy związane z stacjami bazowymi telefonii komórkowej. Dodatkowo zmodyfikowane zostaną zasady dotyczące możliwości lokalizowania kontenerów telekomunikacyjnych, aby ich realizacja następowała na zgłoszenie. W celu skrócenia procesu inwestycyjnego proponuje się również modyfikację przepisu, określającego terminy rozpatrzenia wniosku o udzielenie pozwolenia na budowę;
- 37) nałożenie na inwestorów obowiązku załączenia oświadczenia o wyposażeniu budynków mieszkalnych wielorodzinnych oraz budynków użyteczności publicznej w instalacje telekomunikacyjne, co ma być weryfikowane na etapie pozwolenia na użytkowanie. Ma to na celu zapewnienie zgodności realizacji inwestycji z obecnymi przepisami Megaustawy. Już obecnie istnieje obowiązek wyposażania budynków użyteczności publicznej, zamieszkania zbiorowego i wielorodzinnych w infrastrukturę telekomunikacyjną. Wprowadzone rozwiązanie ma jedynie uszczelnić istniejące przepisy poprzez złożenia odpowiedniego oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Organy nadzoru budowlanego mają jedynie weryfikować, czy oświadczenie zostało złożone;
- 38) zmiany w ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222) mają na celu przedłużenie o kolejne 24 miesiące mocy obowiązywania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 7 Megaustawy. Przedłużenie terminu wynika z konieczności określenia w nowym akcie wykonawczym kwestii związanych z inwentaryzacją infrastruktury i usług telekomunikacyjnych, po uprzednim wypracowaniu tych przepisów z branżą telekomunikacyjną oraz Prezesem UKE.

Projektowana ustawa nie wdraża wszystkich rozwiązań wynikających z rozporządzenia GIA. Niektóre zagadnienia wymagają będą szerszej dyskusji uwzględniającej m. in. głosy beneficjentów rynku telekomunikacyjnego, szerszego uzgodnienia i omówienia również z właściwymi resortami i instytucjami.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane regulacje nie stanowią systemowej zmiany w zakresie regulacji obowiązujących dotyczących realizacji inwestycji telekomunikacyjnych w Polsce, a jedynie korektę obowiązującej regulacji i umożliwienie stosowania rozporządzenia GIA. W zakresie ułatwień w realizacji inwestycji telekomunikacyjnych Polska jest jednym z liderów Unii Europejskiej i to wprowadzane w Polsce rozwiązania mogą być inspiracją dla innych krajów.

Unia Europejska dąży do harmonizacji regulacji związanych z wdrożeniem sieci komórkowych nowej generacji i szybkich łączy szerokopasmowych. Odbywa się to między innymi poprzez wydanie najlepszych praktyk – Connectivity Toolbox. Opracowane najlepsze praktyki miały pomagać operatorom sieci zmniejszyć koszty ich wdrażania. Zestaw narzędzi w zakresie łączności był wynikiem wymiany doświadczeń między państwami członkowskimi, we współpracy z Komisją Europejską, zgodnie z zaleceniem Komisji. Raporty z wdrożeń zestawu narzędzi w poszczególnych państwach dostępne są na: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/connectivity-toolbox-member-states-implementation-reports>.

W zakresie określenia stawki za dostęp do dróg wewnętrznych i terenów leśnych to przeprowadzone analizy wewnętrzne w resorcie cyfryzacji wskazują na obowiązywanie w krajach Unii Europejskiej i OECD zasady cost-orientation (opłaty nie

mogą zawierać elementu zysku), a procedury muszą być przejrzyste i niedyskryminujące. Szczegóły (stawki za metr, sposób naliczania odszkodowań) różnią się w zależności od ustawodawstwa krajowego i polityki zarządców dróg lub właścicieli tych nieruchomości.

W zakresie aktów planowana przestrzennego i uregulowania możliwości lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej to przeprowadzona przez resort cyfryzacji analiza wewnętrzna wskazuje, że w krajach Unii Europejskiej i OECD lokalne plany zagospodarowania przestrzennego mogą wprowadzać pewne wymogi (np. estetyczne, proceduralne), ale nie mogą blokować rozwoju sieci telekomunikacyjnych w sposób sprzeczny z ramami prawnymi wyższego rzędu (unijnymi lub krajowymi).

W przypadku pozostałych zaproponowanych zmian legislacyjnych, mając na względzie ich charakter (korekta obowiązujących przepisów a nie zmiana systemowa) lub specyfikę prawa krajowego, należało odstąpić od przeprowadzenia analizy rozwiązań stosowanych w innych krajach. Przedmiotowa regulacja odnosi się do specyfiki występującej w polskiej przestrzeni prawnej i nie może być zestawiana z innymi tego typu regulacjami obowiązującymi w krajach Unii Europejskiej i OECD. Zaproponowane w projekcie rozwiązania stanowią wynik ewaluacji regulacji wcześniej wprowadzonych i jako takie nie mogą zostać porównane z rozwiązaniami funkcjonującymi w innych państwach.

Przyjęcie przepisów o stosowaniu rozporządzenia GIA odbywa się równolegle we wszystkich krajach Unii Europejskiej dlatego też, nie można stwierdzić jak ten problem został rozwiązany w innych krajach. Do chwili obecnej (sierpień 2025 r.) żaden kraj Unii Europejskiej nie zakończył pełnego, krajowego wdrożenia rozporządzenia GIA w sensie całkowitej adaptacji wszystkich jego przepisów do prawa krajowego i pełnego stosowania wszystkich mechanizmów.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Operatorzy	ok. 3758	Rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzony przez Prezesa UKE (stan na dzień 02.07.2025 r.)	1. Zmiana w procedurze udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej i odmowy dostępu do niej – przyspieszenie procedur, czyli krótszy czas rozpatrywania wniosków, co powinno obniżyć koszty finansowania inwestycji i ryzyko opóźnień, wyraźniejsze kryteria odmowy powinny zmniejszyć niepewność prawną i interpretacyjną. 2. Ustanowienie ram komunikacji z Prezesem UKE przez system teleinformatyczny w zakresie żądania danych, o których mowa w art. 19 ust. 1–3 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej powinno wpłynąć na redukcję kosztów korespondencyjnych i uniknięcie błędów formalnych. Może wystąpić obowiązek dostosowania IT w postaci jednorazowych nakładów na rozbudowę/modyfikację/zakup sprzętu i oprogramowania oraz na szkolenia pracowników. 3. Ustanowienie stałej stawki za rok umieszczenia 1 m² rzutu poziomego infrastruktury telekomunikacyjnej w drodze wewnętrznej wpłynie na obniżenie kosztów realizacji i utrzymania infrastruktury oraz zapewni kalkulowalność oraz stabilność opłaty co spowoduje, że budżetowanie OPEX będzie bardziej przewidywalne i realne, a także zapewni jednolitość w całym kraju. 4. Wprowadzenie zmian prawnych mających na celu maksymalne przyspieszenie realizacji projektów budowy sieci o bardzo dużej przepustowości spowoduje, że inwestycje będą traktowane priorytetowo co wpłynie pozytywnie na szybki rozwój VHCN oraz na

			lepszą konkurencyjność. 5. Zmiany w procedurze wydawania decyzji o zajęciu pasa drogowego – wprowadzenie dokładniejszych wytycznych (mniejsza dowolność i uznaniowość organów), co pozytywnie wpłynie na skrócenie terminów realizacji inwestycji na etapie przygotowawczym. 6. Zmiany w zasadach koordynacji robót budowlanych spowodują lepsze planowanie prac z różnych branż infrastrukturalnych oraz unikanie konfliktów i dublowania prac ziemnych na tym samym terenie. 7. Obowiązek zapewnienia na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach, również cenowych, operatorowi dostępu telekomunikacyjnego do infrastruktury technicznej w tym współkorzystania z niej, w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości lub powiązanych zasobów, na przejrzystych, proporcjonalnych i niedyskryminujących warunkach – wprowadzenie transparentności cen oraz warunków, które uczestnicy powinni uznać za uczciwe, proporcjonalne i zgodne z powszechnymi praktykami co będzie sprzyjać konkurencji. 8. Ograniczenie sytuacji, w których możliwe jest odmówienie zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury spowoduje większą pewność uzyskania zezwoleń (zgód) a tym samym planowanie inwestycji zostanie obciążone mniejszym ryzykiem formalnym niż jest obecnie. 9. Skrócenie terminu na przedstawienie szczegółowo uzasadnionych przyczyn odmowy operatorowi dostępu do infrastruktury technicznej powinno wpłynąć na przyspieszenie procedury odwoławczej. 10. Zmiany dotyczące obowiązku przekazywania informacji o infrastrukturze na obszarze gdzie operator planuje realizować sieć o bardzo dużej przepustowości wraz z powiązanymi zasobami pozytywnie przyczyni się do lepszego planowania inwestycji. 11. Zmiany co do zawartości przekazywanych informacji o posiadanej infrastrukturze zapewni dostęp do pełniejszych danych, czyli spowoduje lepsze planowanie inwestycji i optymalizację kosztów budowy. 12. Zmiana sposobu uzyskania informacji na temat infrastruktury wraz z powiązanymi zasobami zapewni standaryzację procedur i formatów, a tym samym ułatwi dostęp do tych informacji. 13. Skrócenie terminu na przekazanie informacji o infrastrukturze wraz z powiązanymi zasobami pozwoli na
--	--	--	--

		szybsze planowanie sieci, a tym samym na decyzje inwestycyjne. 14. Obowiązek przekazania informacji na temat infrastruktury w terminie 7 dni od wezwania przez Prezesa UKE gdy nie są one dostępne w PIT – transparentność oraz wyraźny termin, który również umożliwia egzekwowanie sankcji za jego nieprzestrzeganie. 15. Zmiana przesłanek odmowy udzielenia informacji o infrastrukturze wraz z powiązanymi zasobami wprowadzi zawężenie przyczyn odmowy dzięki czemu trudniej będzie blokować dostęp do tej infrastruktury. 16. Zmiany w obowiązku uzasadnienia odmowy udostępnienia informacji o infrastrukturze wraz z powiązanymi zasobami co powinno wpłynąć na lepszą ochronę operatorów ułatwiając środki odwoławcze. 17. Możliwość złożenia wniosku o przeprowadzenie inspekcji w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego do podmiotów sektora publicznego spowoduje przyspieszenie procedury. 18. Możliwość skierowania sprawy o rozstrzygnięcie sporu z podmiotem sektora publicznego do UKE ze względu na brak przekazania informacji o infrastrukturze lub udzielenia inspekcji zapewni skuteczny i szybszy mechanizm rozstrzygania sporu. 19. Obowiązek bieżącego przekazywania Prezesowi UKE informacji w celu ich udostępniania przez PIT zapewni aktualność danych co wpłynie na lepsze planowanie inwestycji przez wszystkich uczestników rynku. Może wprowadzić stały nakład pracy, a tym samym konieczność organizacji dedykowanych procesów raportowania. 20. Obowiązek wykorzystania powiązanych zasobów na nieruchomości w przypadku planowania realizacji inwestycji mającej na celu zapewnienie dostępu do sieci na terenie nieruchomości – optymalizacja kosztów i przyspieszenie inwestycji. 21. Obowiązek wykonania infrastruktury technicznej we własnym zakresie w przypadku nieuwzględnienia wniosku o koordynację oraz obowiązek wykonania sieci o bardzo dużej przepustowości wraz z powiązanymi zasobami o przepustowości niezbędnej do zaspokojenia przyszłych potrzeb w zakresie dostępu zapewni długoterminową wizję rozwoju, co w przyszłości pozwoli na oszczędności. 22. Możliwość wnioskowania do wojewody o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji
--	--	---

			sieci o bardzo dużej przepustowości pozwoli na usprawnienie realizacji inwestycji poprzez obejście lokalnych blokad.
Prezes UKE	1	Przepisy prawa	1. Obowiązek stosowania wytycznych i zaleceń Komisji Europejskiej w ich aktualnym brzmieniu, uwzględnienie w możliwie największym stopniu wytycznych, opinii, zaleceń, wspólnych stanowisk, najlepszych praktyk i metodologii przyjmowanych przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej w ich aktualnym brzmieniu przy stosowaniu Megaustawy – pozwoli to na wzmocnienie jednolitości regulacyjnej. W aspekcie organizacyjnym spowoduje zwiększone obciążenia analityczne i będzie wymagać większych zasobów eksperckich w UKE. 2. Ustanowienie ram komunikacji z Pt przez system teleinformatyczny w zakresie żądań danych, o których mowa w art. 19 ust. 1–3 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej – cyfryzacja, przyspieszenie i standaryzacja korespondencji co ułatwi wykorzystywanie informacji przez Prezesa UKE, w tym także w innych systemach teleinformatycznych prowadzonych przez niego. 3. Nałożenie obowiązku określenia i opublikowania przez Prezesa UKE w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej standardów technologicznych, ustanawiających zasady przekazywania i wewnętrzną organizację informacji przekazywanych na mocy przepisów Megaustawy pozwoli na usprawnienie procedur i obiegu informacji oraz umożliwi ich szybkie dostosowanie do występujących zmian. 4. Obowiązek zaopiniowania projektu decyzji starosty w sprawie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń – wzmocni rolę opiniującą Prezesa UKE. 5. Rozszerzenie kompetencji Prezesa UKE w zakresie dostępu do infrastruktury technicznej, określenia warunków tego dostępu, oraz związanych z nim obowiązków zbierania informacji również na podmioty sektora publicznego spowoduje usprawnienie postępowań dostępowych oraz rozstrzygających spory. 6. Uprawnienie do nakładania kar za nieprzekazywanie informacji

			o infrastrukturze wprowadzi silne narzędzie dyscyplinujące, co może poprawić terminowość i rzetelność przekazywanych informacji. 7. Uzyskanie informacji na temat odmowy udostępnienia informacji za pośrednictwem PIT – centralizacja, która powinna umożliwić szybsze interwencje. 8. Rozstrzyganie sporów również na wniosek podmiotów sektora publicznego może spowodować wzrost ilości spraw. 9. Skrócenie terminu na wydanie decyzji dotyczącej rozstrzygnięcia sporu poprawi efektywność postępowań, ale może wymagać lepszego zarządzania przepływem spraw i zasobami kadrowymi. 10. Rozpatrywanie wniosków operatorów sieci i podmiotów sektora publicznego o dostęp do posiadanych informacji wprowadzi jednolity tryb obsługi (ustandaryzowane formularze i procesy, co sprzyjać będzie spójności), może również oznaczać zwiększenie wolumenu spraw co spowoduje konieczność zwiększenia zasobów kadrowych lub wprowadzenia mechanizmów usprawniających i automatyzujących w PIT. 11. Obowiązek zwrócenia się przez komendanta wojewódzkiego Policji, szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i innych organów do Prezesa UKE w przypadku stwierdzenia możliwego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej lub bezpieczeństwa publicznego, integralności sieci i zdrowia publicznego o nieudostępnianie operatorom informacji przekazywanych do PIT. Wzmocni to współpracę międzyinstytucjonalną oraz zapewni ochronę informacji wrażliwych, w tym o infrastrukturze krytycznej. 12. Uprawnienie do wzywania organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego do usunięcia naruszeń prawa wywołanych uchwałą w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego naruszające obowiązki z art. 46 ust. 1 Megaustawy uchwalone lub obowiązujące przed dniem 1 czerwca 2017 r. umocni rolę Prezesa UKE jako regulatora rynku telekomunikacyjnego oraz nada mu skuteczne narzędzia do eliminacji barier inwestycyjnych. 13. Modyfikacja zasad zaskarżania aktów planowania przestrzennego niezgodnych z art. 46 Megaustawy również umocni rolę Prezesa UKE jako regulatora rynku telekomunikacyjnego oraz nada mu skuteczne narzędzia do eliminacji barier inwestycyjnych. 14. Publikowanie rozstrzygnięć dotyczących
--	--	--	---

			sporów w Biuletynie Informacji Publicznej UKE oraz w PIT zwiększy transparentność działań Prezesa UKE oraz zbuduje przewidywalność orzecznictwa.
Policja	Komenda Główna Policji, 16 komend wojewódzkich, Komenda Stołeczna Policji, 5 szkół Policji, 65 komend miejskich, 271 komend powiatowych i 7 komend rejonowych Policji, około 399 posterunków	https://policja.pl/pol/jednos/190931,Jednostki-Policji.html https://www.zpsb.pl/wp-content/uploads/2018/12/5-B-Murat_art-2018_2_M-1.pdf	Zmiany co do procedury opiniowania projektów zarządzania ruchem przez Policję – usprawnienie procedur, konieczność wdrożenia mechanizmów usprawniających proces opiniowania, zwiększenie współpracy z inwestorami.
Rada Ministrów	1	Przepisy prawa	Konieczność wydania aktów wykonawczych: – w sprawie warunków niezbędnych do udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego dróg publicznych (w zakresie wydania wzoru formularza elektronicznego), – dotyczącego zwolnień budynków wojskowych z obowiązków przewidzianych w Megaustawie.
Zarządcy Dróg Publicznych	ok. 2808 (zarządcy dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych) + GDDKiA	Przepisy prawa (dane GUS według stanu na 1 stycznia 2025 r.: https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/)	1. Zmiany związane z lokalizowaniem infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym – ujednolicenie zasad oraz usunięcie wątpliwości interpretacyjnych, nieuzasadnionych odmów, standaryzacja procesu. 2. Zniesienie obowiązku (art. 29d ust. 4 Megaustawy) przekazywania przez zarządców dróg, do PIT, informacji o planowanej infrastrukturze technicznej, dla której zarządcy dróg wydali decyzje o lokalizacji tej infrastruktury w pasie drogowym lub zezwolenia na zajęcie pasa drogowego, o których mowa w art. 39 ust. 3 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych – spowoduje redukcję obciążeń administracyjnych. 3. Zmiany w procedurze wydawania decyzji o zajęciu pasa drogowego – ustandaryzowanie i uproszczenie formalności rozpatrywania wniosków. 4. Zmiany dotyczące procedury przekazywania informacji w zakresie kanałów technologicznych usprawni wymianę danych z Prezesem UKE. 5. Modyfikację obowiązku informacyjnego w zakresie kanału technologicznego – konieczność informowania o nowym kanale technologicznym niezwłocznie. 6. Zmniejszenie ilości procedur – zwolnienie z obowiązku uzyskania decyzji i zezwolenia na lokalizowanie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej lub

			elektroenergetycznej w istniejącej kanalizacji kablowej lub na podbudowie słupowej wzdłuż drogi – eliminacja wątpliwości interpretacyjnych obowiązujących przepisów oraz zmniejszenie liczby postępowań, a tym samym redukcja obciążeń administracyjnych. 7. Ograniczenie zakazu umieszczania nadziemnych liniowych urządzeń obcych wzdłuż pasów drogowych, poza terenem zabudowy, w odległości mniejszej niż 5 m od granicy pasa, w przypadku, gdy ma dotyczyć to podwieszenia na istniejącej podbudowie słupowej. 8. Obowiązek uwzględnienia decyzji wojewody o ustaleniu lokalizacji sieci o bardzo dużej przepustowości, która zastępuje zezwolenie, o którym mowa w art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych – zwiększenie obowiązków wykonawczych oraz uwzględnienie wyraźnych priorytetów dla inwestycji w VHCN. 9. Umożliwienie usytuowania obiektu budowlanego, stanowiącego element sieci o bardzo dużej przepustowości lub powiązanych zasobów w odległości mniejszej niż określona w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.
Nadleśnictwa/ Nadleśniczy	429	Informacje ze strony lasy.gov.pl	1. Doprecyzowanie obowiązku zawierania umów o dostępie z Pt w trybie art. 30 i art. 33 Megaustawy o określenie terminu 30 dni od wystąpienia przez Pt z wnioskiem o dostęp – wprowadzenie pewności interpretacyjnej przepisu. 2. Regulacja zasad naliczania opłat za prowadzenie robót na terenach leśnych, w tym wprowadzenie stawki maksymalnej – spowoduje eliminację stosowanej obecnie dowolności w kształtowaniu stawek opłat.
Wojewodowie	16	Przepisy prawa	Rozszerzenie kompetencji administracyjnych, wzrost obciążenia pracą, optymalizacja procesów wewnętrznych i możliwa konieczność zwiększenia zasobów kadrowych w związku z: – dodaniem obowiązku wydawania decyzji administracyjnych i przyjmowania zgłoszeń dotyczących realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości, – prowadzeniem spraw o uchylenie zastrzeżenia tajemnicy przedsiębiorstwa względem podmiotu sektora publicznego (koordynacja robót budowlanych).
Minister właściwy do spraw transportu	1	Przepisy prawa	Konieczność wypełnienia delegacji do wydania rozporządzenia.
Właściciele, użytkownicy wieczystości i	ok. 20356 zarządców i administratorów	Dane administracyjne. Ministerstwo Sprawiedliwości System Ksiąg Wieczystych	1. Obowiązek zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości pozwoli

zarządcy nieruchomości	nieruchomości, ok. 405 tys. użytkowników wieczystych. ok. 87% Polaków posiada własną nieruchomość	Dane z Ministerstwa Rozwoju i Technologii	na przejrzystość postępowania i wczesne zaangażowanie w postępowaniu. 2. Nałożenie obowiązku przekazania staroście informacji o ustanowieniu oraz o miejscu pobytu stałego lub adresie siedziby zarządcy nieruchomości usprawni przebieg postępowań administracyjnych i zminimalizuje ryzyko opóźnień inwestycyjnych, ale również nałoży na strony dodatkowe obowiązki organizacyjne oraz wymagać będzie dbałości o zgodność z przepisami o ochronie danych.
Zarządcy terenów kolejowych	17 przedsiębiorców będących zarządcami infrastruktury kolejowej	Informacje ze strony utk.gov.pl	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości – wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przez zarządców terenów kolejowych przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie zasobów i standaryzację procesu. Jednocześnie wymusi na tych zarządcach rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę terenów zamkniętych przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Wojewódzcy Konserwatorzy Zabytków	16	https://www.poznan.wuoz.gov.pl/wojewodzkie-urzedzy-ochrony-zabytkow-2	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości – wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przez wojewódzkiego konserwatora zabytków przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie zasobów i standaryzację procesu. Jednocześnie wymusi na wojewódzkich konserwatorach zabytków rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę dziedzictwa kulturowego przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Organy Regionalnej Dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe	17	Informacje ze strony lasy.gov.pl	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Konieczność uwzględnienia decyzji na budowę sieci o bardzo dużej przepustowości w zakresie wycinki drzew i krzewów na nieruchomości oraz przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie zasobów leśnych i standaryzację procesu opiniowania. Jednocześnie wymusi to na RDLP rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę wartości przyrodniczych i jednoczesne umożliwienie

			rozwoju VHCN.
Organy właściwe w sprawach ochrony gruntów rolnych oraz melioracji wodnych	314 Starostów, 23 Dyrektorów Parków Narodowych, 11 Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej	Przepisy prawa	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przez organy właściwe w sprawach ochrony gruntów rolnych i melioracji przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie zasobów ziemi uprawnej i infrastruktury melioracyjnej oraz standaryzację procesu opiniowania. Jednocześnie wymusi to na tych organach rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę gruntów rolnych i systemów melioracyjnych przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Parki Narodowe	23	Przepisy prawa	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przez dyrekcje parków narodowych przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie zasobów przyrodniczych parków narodowych i standaryzację procesu opiniowania. Jednocześnie wymusi to na dyrekcjach parków narodowych rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę unikalnych ekosystemów i walorów krajobrazowych parków narodowych przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Regionalne zarządy gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie	11	Informacje ze strony wody.gov.pl	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie zasobów wodnych i infrastruktury hydrotechnicznej oraz standaryzację procesu opiniowania. Jednocześnie wymusi to rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę zasobów wodnych i systemów przeciwpowodziowych przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Minister właściwy do spraw zdrowia	1	Przepisy prawa	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przez Ministra Zdrowia w

			odniesieniu do inwestycji lokalizowanych w miejscowościach uzdrowiskowych pozwoli na lepsze planowanie zasobów ochrony uzdrowisk (terenów o specjalnych walorach leczniczych) i standaryzację procesu opiniowania. Jednocześnie wymusi to na Ministerstwie Zdrowia rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę ładu uzdrowiskowego i stanu sanitarnego miejscowości uzdrowiskowych przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Urzędy morskie	2	Przepisy prawa	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przez dyrektora właściwego urzędu morskiego przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie zasobów morskich – zarówno obszarów pasa technicznego i pasa ochronnego, jak i infrastruktury morskich portów i przystani – oraz standaryzację procesu opiniowania. Jednocześnie wymusi to na urzędzie morskimi rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę środowiska morskiego i bezpieczeństwo nawigacji przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Organy nadzoru górniczego	Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, 10 Dyrektorów Okręgowych Urzędów Górniczych	Przepisy prawa	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przez właściwy organ nadzoru górniczego przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie wykorzystania terenów górniczych i infrastruktury podziemnej oraz standaryzację procesu opiniowania. Jednocześnie wymusi to na organie nadzoru górniczego rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę stabilności i bezpieczeństwa eksploatacji złóż przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Organy administracji geologicznej	Minister właściwy do spraw środowiska, 16 marszałków województw, 314 starostów	Przepisy prawa	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przez właściwy organ administracji geologicznej przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie działań

			ochronnych na terenach zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych oraz standaryzację procesu opiniowania. Jednocześnie wymusi to na organie geologicznym rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę stabilności gruntu przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Regionalne dyrekcje ochrony środowiska	16	Przepisy prawa	Dodanie obowiązku dotyczącego wydawania opinii w celu realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości. Wprowadzenie obowiązku systemowego opiniowania planów sieci VHCN przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska przekieruje napływ wniosków w skoordynowany kanał administracyjny, co pozwoli na lepsze planowanie zasobów przyrodniczych na obszarach chronionych (rezerwatach, parkach krajobrazowych, obszarach Natura 2000 itp.) i standaryzację procesu opiniowania. Jednocześnie wymusi to na RDOŚ rozbudowę procedur terminowych i merytorycznych oraz wzmocni współpracę z wojewodą, co w dłuższej perspektywie przełoży się na skuteczniejszą ochronę różnorodności biologicznej i walorów krajobrazowych tych terenów przy jednoczesnym umożliwieniu rozwoju VHCN.
Podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej (osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej), której przepisy szczególne przyznają zdolność prawną, zapewniającą infrastrukturę techniczną: wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji gazu, energii elektrycznej lub ciepła, zapewnienia oświetlenia w miejscach, o których mowa w	W Polsce nie prowadzi się rejestru podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej w szczególności w zakresie zapewniania infrastruktury technicznej, w związku z czym nie jest możliwe określenie ich liczby		Zmiana w procedurze udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej i odmowy dostępu do niej – przejrzystość i przewidywalność poprzez wprowadzenie klarownej ścieżki postępowania (jasne terminy rozpatrywania wniosków o dostęp oraz konkretne kryteria, które muszą zostać spełnione, by odmowa była zasadna), skrócenie czasu decyzyjnego, zmniejszenie ryzyka sporów.

art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania lub odprowadzania ścieków, ogrzewania, systemów odwodnienia, w tym ciągów drenażowych, transportu, w tym linii kolejowych, dróg, portów i lotnisk)			
Podmioty sektora publicznego (ich definicja jest zawarta zarówno w projekcie ustawy, jak i w rozporządzeniu GIA: „(...) organ państwowy, regionalny lub lokalny, podmiot prawa publicznego lub stowarzyszenie utworzone przez co najmniej jeden taki organ lub co najmniej jeden taki podmiot prawa publicznego”)	Liczba trudna do oszacowania. W Polsce nie prowadzi się rejestru podmiotów sektora publicznego, w związku z czym nie jest możliwe określenie ich liczby zwłaszcza, że jest to nowe pojęcie wprowadzone przez rozporządzenie GIA		1. Objęcie podmiotów sektora publicznego obowiązkiem zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, koordynacji robót budowlanych oraz obowiązkiem sprawozdawczym do PIT (do tej pory obowiązki dotyczyły tylko operatorów sieci) – nałożenie nowych obowiązków operacyjnych i sprawozdawczych może spowodować zwiększenie kosztów administracyjnych, szkoleniowych i personalnych, a także związanych z rozbudową IT. 2. Obowiązek przedstawienia Prezesowi UKE uzasadnienia wysokości opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej – zapewnienie transparentności finansowej. 3. Obowiązek prowadzenia ewidencji w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów, przychodów, zysków i strat w zakresie swojej podstawowej działalności oraz działalności związanej z dostępem do infrastruktury technicznej – możliwa konieczność rozbudowy lub zakupu modułów rachunkowo-kosztowych. 4. Ustanowienie obowiązku przekazywania informacji za pośrednictwem PIT informacji w postaci wektorowej o posiadanej infrastrukturze wraz z powiązanymi zasobami – standaryzacja danych geoinformacyjnych oraz możliwe poniesienie nakładów finansowych na inwestycje w sprzęt i oprogramowanie. 5. Nałożenie obowiązku umożliwienia operatorowi dokonania inspekcji elementów infrastruktury technicznej w miejscu jej położenia – wzrost współpracy w terenie oraz konieczność koordynacji terminów. 6. Umożliwienie wszczęcia sporu przed

			Prezesem UKE przeciwko operatorowi ze względu na obowiązki dot. przekazania informacji o infrastrukturze lub udzielenia inspekcji. 7. Uzyskanie dostępu do informacji w ramach PIT – centralizacja kanału komunikacji i uproszczenie obsługi wniosków. 8. Obowiązek bieżącego przekazywania Prezesowi UKE informacji w celu ich udostępniania przez PIT – możliwe zwiększenie obowiązków informacyjnych. 9. Obowiązek podania przyczyny odmowy uwzględnienia wniosku o koordynację robót budowlanych w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania – konieczność wdrożenia procedur gromadzenia danych i szybkiej analizy merytorycznej. 10. Obowiązek zawierania umów o projektowaniu i wykonywaniu robót budowlanych dotyczących infrastruktury technicznej, uwzględniając obowiązki w zakresie koordynacji robót budowlanych oraz obowiązek udostępniania informacji dotyczących robót budowlanych operatorom – może prowadzić do zmiany modelu zawierania umów oraz może wiązać się dodatkowymi kosztami administracyjnymi i obsługi prawnej.
Wojewódzkie Sądy Administracyjne i Naczelny Sąd Administracyjny	16 wojewódzkich sądów administracyjnych i 1 Naczelny Sąd Administracyjny	Przepisy prawa https://isws.ms.gov.pl/pl/baza-statystyczna/	Usunięcie wątpliwości interpretacyjnych w przepisach dotyczących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, aby uniemożliwić wprowadzanie w nich zakazów lokalizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.
Jednostki Samorządu Terytorialnego	16 województw 314 powiatów 2479 gmin	Przepisy prawa (według stanu na 1 stycznia 2025 r. – GUS: https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/)	1. Zmiany związane z lokalizowaniem infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym wprowadzi proceduralne uproszczenie skróci czas postępowań, ale wymagać będzie modernizacji wewnętrznych regulacji oraz przeszkolenia pracowników. 2. Zmiana w procedurze udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej i odmowy dostępu do niej – zmniejszenie ryzyka odwołań, ale zwiększenie wymogów dokumentacyjnych oraz konieczność przeszkolenia pracowników. 3. Zmiany związane z procedurą wydawania decyzji, o których mowa w art. 33 Megaustawy (określenie stawki maksymalnej) – ujednolicenie opłat, ale też możliwe mniejsze wpływy do budżetu JST niż obecnie z tego tytułu. 4. Zmiana przepisów dotyczących uchwalenia miejscowego planu przestrzennego, które nie uniemożliwiają lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej – likwidacja nieuzasadnionych ograniczeń dla tego typu inwestycji.

			5. Zmiany w procedurze wydawania decyzji w sprawie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń. 6. Związanie decyzją ustaleniu lokalizacji sieci o bardzo dużej przepustowości przy opracowywaniu planu ogólnego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – obowiązkowa koordynacja w postaci eliminacji sprzeczności przestrzennych w odniesieniu do VHCN. 7. Konieczność uwzględniania decyzji o ustaleniu lokalizacji sieci o bardzo dużej przepustowości przy opracowywaniu planów ogólnych lub miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – zapewnienie spójności w dokumentach samorządowych i przejrzystość dla mieszkańców.
Właściciele, użytkownicy wieczystości, podmioty władające drogami wewnętrznymi	Brak danych		Ustanowienie stałej stawki za rok umieszczenia 1 m ² rzutu poziomego infrastruktury telekomunikacyjnej w drodze wewnętrznej – ujednolicenie opłat, ale też możliwe mniejsze przychody niż obecnie z tego tytułu.
Podmioty gospodarcze budujące budynki mieszkalne jednorodzinne w tym: deweloperzy, towarzystwa budownictwa społecznego, spółdzielnie mieszkaniowe	Deweloperzy (ok. 105 tys. podmiotów gospodarczych; ok. 2 000 firm deweloperskich), ok. 242 SIM/TBS, ok. 2200 spółdzielni mieszkaniowych prowadzących zgodnie z systemem REGON działalność w zakresie budownictwa	GUS, Kwartalna informacja o podmiotach gospodarki narodowej w rejestrze REGON deklarujących prowadzenie działalności, MRiT GUS	Obowiązek wyposażania budynków jednorodzinnych realizowanych w instalację telekomunikacyjną zgodną z przepisami w sprawie warunków techniczno-budowlanych wydanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, umożliwiającą przyłączenie do publicznych sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do świadczenia tych usług, przy zachowaniu zasady neutralności technologicznej, która stanowi (zmiana wynikająca z projektu) część składową nieruchomości – możliwy wzrost kosztów na etapie inwestycji, ale będą one niższe niż koszty budowy infrastruktury telekomunikacyjnej na późniejszym etapie. Finalnie zapewnienie nabywcom odpowiednio wyposażonych budynków w infrastrukturę telekomunikacyjną.
Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa	1	Przepisy prawa	Konieczność wydania aktów wykonawczych oraz dostosowanie obowiązujących aktów wykonawczych do nowelizowanych przepisów.
Obywatele	3,7437 mln osób	GUS	Dla obywateli RP nowe regulacje oznaczają

Rzeczpospolitej Polskiej			szybszy i tańszy dostęp do VHCN, większą przejrzystość procesów administracyjnych, lepszą ochronę zabytków i środowiska oraz zwiększoną możliwość wpływu na inwestycje w swojej okolicy. Początkowo mogą pojawić się krótkoterminowe wyzwania – lecz w dłuższej perspektywie wszystkie zmiany mają poprawić jakość życia oraz zapewnić równomierny rozwój cyfrowy kraju.
Marszałkowie Województw	16	Przepisy prawa	Likwidacja obowiązków przekazywania Prezesowi UKE informacji GESUT oraz posiadanych informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 Megaustawy – ograniczenie obowiązków sprawozdawczych.
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Przepisy prawa	1. Usunięcie delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw informatyzacji dotyczących możliwości wydania dwóch rozporządzeń o których mowa w art. 29e i art. 29f Megaustawy. 2. Konieczność dostosowania aktów podstawowych, w tym rozporządzenia dotyczącego inwentaryzacji.
Prezes URE	1	Przepisy prawa	Zmiany w procedurach wydawania decyzji przez Prezesa UKE, m.in. dot. dostępu do infrastruktury technicznej – ograniczenie roli Prezesa URE.
Prezes UTK	1	Przepisy prawa	Zmiany w procedurach wydawania decyzji przez Prezesa UKE, m.in. dot. dostępu do infrastruktury technicznej – ograniczenie roli Prezesa UTK.
Organy nadzoru budowlanego: Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, WINB), PINB	1 16 314	Przepisy prawa	Mniejsza liczba spraw dotyczących rozbudowy, przebudowy, modyfikacji instalacji radiokomunikacyjnych.
Komendant Wojewódzki Policji, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	16 + 1	Przepisy prawa	Obowiązek zwrócenia się przez komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i innych organów do Prezesa UKE w przypadku stwierdzenia możliwego zagrożenia bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej lub bezpieczeństwa publicznego, integralności sieci i zdrowia publicznego o nieudostępnianie operatorom informacji przekazywanych do PIT. Wzmocni to współpracę międzyinstytucjonalną oraz zapewni ochronę informacji wrażliwych, w tym o infrastrukturze krytycznej.
Organy administracji architektoniczno-budowlanej GINB Wojewodowie Starostowie (prezydenci miast	1 16 380	Przepisy prawa (według stanu na 1 stycznia 2025 r. – GUS: https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/)	1. Zmniejszenie liczby postępowań administracyjnych. 2. Skrócenie terminu na wniesienie sprzeciwu do zgłoszenia.

na prawach powiatów)			
Inwestorzy (w szczególności deweloperzy a także osoby fizyczne realizujące zamierzenia inwestycyjne, osoby prawne i inne podmioty realizujące zamierzenia inwestycyjne)	Brak danych		Zwiększenie kosztów inwestycji w związku z obowiązkami: – wyposażenia budynku w instalację telekomunikacyjną w przypadku podjęcia prac kwalifikowanych jako generalne prace remontowe, (z wyłączeniem wybranych domów jednorodzinnych wznoszonych w celu zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych inwestora), – wyposażania budynków jednorodzinnych w instalację stanowiącą część składową nieruchomości z wyłączeniem wybranych domów jednorodzinnych wznoszonych w celu zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych inwestora).
Starostowie (Prezydenci miast na prawach powiatu)	314 powiatów i 66 miast na prawach powiatu	Przepisy prawa (według stanu na 1 stycznia 2025 r. – GUS: https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/)	1. Skrócenie postępowań poprzez wprowadzenie regulacji zgodnie, z którą niezajęcie przez Prezesa UKE stanowiska w terminie 30 dni od dnia przedstawienia projektu decyzji w sprawie zezwolenia jest równoznaczne z uzgodnieniem projektu tej decyzji. 2. Obowiązek corocznego przekazywania informacji Prezesowi UKE z powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego co może wiązać się z potencjalnymi dodatkowymi kosztami. 3. Skrócenie terminu na wydanie decyzji przez starostę odnośnie decyzji koordynacji robót budowlanych do 30 dni – przyspieszenie procedury co może się wiązać z koniecznością sprawniejszej obsługi wniosków oraz wdrożenia mechanizmów wewnętrznej kontroli jakości decyzji. 4. Prowadzenie spraw o uchylenie zastrzeżenia tajemnicy przedsiębiorstwa względem podmiotu sektora publicznego (koordynacja robót budowlanych) oraz rozstrzyganie sporu pomiędzy operatorem a podmiotem sektora publicznego z art. 36e Megaustawy na wniosek jednej ze stron – konieczność opracowania jasnych wzorów decyzji i efektywnej procedury oraz wzmocnienie obsługi prawnej. 5. Zobowiązanie do udostępnienia Prezesowi UKE w terminie 14 dni w formie elektronicznej posiadanej dokumentacji geodezyjnej, wypisu z rejestru gruntów dotyczących nieruchomości oraz innych informacji, w których jest posiadaniu, a będących istotnymi dla sprawy o dostęp do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, wewnątrzbudynkowej infrastruktury technicznej, co może się wiązać z dodatkowymi obciążeniami administracyjnymi.
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa			

(Dz. U. 2025 r. poz. 677), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji. Ponadto zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy został poddany 21-dniowym konsultacjom publicznym z następującymi podmiotami:

- 1) Amerykańską Izbą Handlową;
- 2) Centrum im. Adama Smitha;
- 3) ENEA Operator Sp. z o.o.;
- 4) Energa Operator S.A.;
- 5) EXATEL S.A.;
- 6) Federacją Konsumentów;
- 7) Fundacją Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- 8) Fundacją ePaństwo;
- 9) Fundacją Nowoczesna Polska;
- 10) Fundacją Panoptykon;
- 11) Fundacją Projekt Polska;
- 12) Internet Society Poland;
- 13) Izbą Gospodarki Elektronicznej;
- 14) Izbą Architektów Rzeczypospolitej Polskiej;
- 15) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 16) Krajową Izbą Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji;
- 17) Krajową Izbą Gospodarki Cyfrowej;
- 18) Krajową Izbą Gospodarki Nieruchomościami;
- 19) Krajową Izbą Komunikacji Ethernetowej;
- 20) Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług;
- 21) Ogólnopolską Izbą Gospodarczą Drogownictwa;
- 22) PGE Dystrybucja S. A.;
- 23) PGE S.A.;
- 24) PIT-Radwar;
- 25) Polską Federacją Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości;
- 26) Polską Federacją Rynku Nieruchomości;
- 27) Polską Izbą Handlu;
- 28) Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji;
- 29) Polską Izbą Inżynierów Budownictwa;
- 30) Polską Izbą Komunikacji Elektronicznej;
- 31) Polską Izbą Nieruchomości Komercyjnych;
- 32) Polską Izbą Producentów Urządzeń i Usług na rzecz Kolei;
- 33) Polską Izbą Radiodifuzji Cyfrowej;
- 34) Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji;
- 35) Polską Radą Biznesu;
- 36) Polskim Centrum Badań i Certyfikacji S.A.;
- 37) Polskim Funduszem Rozwoju;
- 38) Polskim Stowarzyszeniem Marketingu SMB;
- 39) Polskim Stowarzyszeniem Zarządców Nieruchomości;
- 40) Polskim Towarzystwem Informatycznym;
- 41) Polskim Towarzystwem Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej PTPiREE;
- 42) Polskimi Sieciami Elektroenergetycznymi S.A.;
- 43) Polskim Związkiem Firm Deweloperskich;
- 44) RWE Stoen Operator Sp. z o.o.;
- 45) Sektorową Radą ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo;
- 46) Stowarzyszeniem Zarządców i Administratorów Nieruchomości;
- 47) Stowarzyszeniem Elektryków Polskich – Oddział Elektroniki, Informatyki, Telekomunikacji;
- 48) Stowarzyszeniem Elektryków Polskich, Zarząd Główny;
- 49) Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Komunikacji RP;
- 50) Stowarzyszeniem Inżynierów Telekomunikacji;
- 51) Stowarzyszeniem Polski Kongres Drogowy;
- 52) Stowarzyszeniem Teletechników Polskich XXI;
- 53) Śląską Federacją Przedsiębiorców Polskich;
- 54) TAURON Dystrybucja S. A.;
- 55) Zakładem Doświadczalnym Budownictwa Łączności Sp. z o.o.;

- 56) Związkiem Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”;
- 57) Związkiem Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza.

Projekt ustawy został poddany 21-dniowemu opiniowaniu z następującymi podmiotami:

- 1) Krajową Radą Radiofonii i Telewizji;
- 2) Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 4) Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 5) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki;
- 6) Prezesem Urzędu Transportu Kolejowego;
- 7) Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 8) Generalnym Dyrektorem Dróg Krajowych i Autostrad;
- 9) Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego;
- 10) Siecią Badawczą Łukasiewicz – Instytut Tele- i Radiotechniczny;
- 11) Instytutem Badawczym Dróg i Mostów;
- 12) Instytutem Elektrotechniki;
- 13) Instytutem Łączności – Państwowym Instytutem Badawczym;
- 14) Wojskowym Instytutem Łączności.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania, z terminem przedstawienia opinii w ciągu 21 dni, w trybie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423) do następujących podmiotów:

- 1) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Konfederacji „Lewiatan”;
- 3) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 4) Związku Pracodawców Business Centre Club;
- 5) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania, z terminem przedstawienia opinii w ciągu 21 dni, w trybie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440), do następujących podmiotów:

- 1) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego, z terminem przedstawienia opinii w ciągu 21 dni, w trybie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Projekt ustawy został również przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt ustawy nie wymaga zaopiniowania przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, o której mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491, 1761 i 1940), gdyż nie dotyczy funkcjonowania organizacji pozarządowych oraz działalności pożytku publicznego oraz wolontariatu.

Wyniki z przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania zostaną przedstawione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	10,2	8,2	8,6	8,8	9,0	9,3	9,5	9,8	10,0	10,2	93,6

[illegible]

Źródła finansowania	Budżet państwa poprzez zwiększenie limitu wydatków części 76 – Urząd Komunikacji Elektronicznej w ustawie budżetowej na rok 2027 i lata następne.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wydatki budżetu państwa w latach 2027–2036 wynikające z wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw wynoszą w przybliżeniu 93 634 000 zł (10 226 000 zł w pierwszym roku oraz od około 8 mln zł do 10,2 mln zł w kolejnych latach). Wydatki budżetu państwa wynikają z utworzenia dodatkowych etatów w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej, w związku z nowymi obowiązkami, rozszerzonymi kompetencjami, a także zwiększonym obciążeniem analitycznym. Kalkulacja ta obejmuje pełne spektrum działań analitycznych: inwentaryzację istniejącej infrastruktury i zapotrzebowania, modelowanie techniczne oraz ekonomiczne wariantów rozbudowy, ocenę zgodności projektów z obowiązującymi regulacjami, a także przygotowanie dokumentacji przetargowej. W kosztach ujęto także opłaty licencyjne za oprogramowanie symulacyjne pokrycia sygnałem sieci mobilnych, nakłady na pozyskiwanie i aktualizację danych geodezyjnych i demograficznych, a ponadto wydatki związane ze szkoleniami personelu, utrzymaniem serwerów obliczeniowych i przeprowadzaniem kontroli terenowych niezbędnych do weryfikacji przyjętych założeń. 1. Dodatkowe zadania przydzielone Prezesowi UKE, związane m.in. ze zwiększonymi obowiązkami analitycznymi wynikającymi z wprowadzenia jednolitego trybu obsługi wniosków operatorów sieci i podmiotów sektora publicznego o dostęp do posiadanych informacji, uzasadniają zwiększenie zatrudnienia w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej. Zadania realizowane na nowych stanowiskach pracy w UKE będą związane z: – rozbudową, utrzymaniem i rozwojem PIT, – obsługą wniosków, o których mowa w zmienianych art. 25a i art. 29b Megaustawy, – obsługą procesu pozyskiwania danych od operatorów sieci i podmiotów sektora publicznego, w tym obsługą wezwań, o których mowa w zmienianych art. 25a i 29c Megaustawy, – oceną efektywności ekonomicznej inwestycji w infrastrukturę techniczną, której dotyczy wniosek o udzielenie dostępu, w oparciu o jej profil ryzyka, – oceną potrzeby uzyskiwania godziwego zwrotu z inwestycji i harmonogramu uzyskiwania takiego zwrotu, – oceną amortyzacji aktywów sieci w chwili złożenia wniosku o udzielenie dostępu, – oceną uzasadnienia biznesowego stanowiącego podstawę danej inwestycji w momencie jej realizacji, w szczególności w przypadku inwestycji w infrastrukturę techniczną, – wykonywaniem zastępstwa procesowego Prezesa UKE przed wojewódzkim sądem administracyjnym oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym w zakresie realizacji ustawowej kompetencji ewentualnego wnoszenia skarg o stwierdzenie nieważności w całości lub w części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, planu ogólnego, albo innego aktu planowania przestrzennego lub innego aktu prawa miejscowego, – prowadzeniem postępowań i rozstrzyganiem sporów w przedmiocie dostępu do infrastruktury technicznej podmiotów sektora publicznego, – nakładaniem kar pieniężnych za naruszenie obowiązku wskazanego w dodawanych przepisach art. 25a ust. 6 oraz art. 29c ust. 8, – rozstrzyganiem sporów w sprawach, o których mowa w art. 25a i art. 25b Megaustawy, na wniosek podmiotów sektora publicznego, – wzywaniem organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego do usunięcia

- naruszeń prawa wywołanych uchwałą w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego naruszającego postanowienia art. 46 ust. 1 Megaustawy,
- przedstawianiem opinii prawnych rozstrzygających ewentualne wątpliwości interpretacyjne wynikające z przepisów związanych z nowymi kompetencjami Prezesa UKE, w celu właściwego wypełnienia obowiązków i uprawnień nałożonych na ten organ w przedmiotowym projekcie; znaczną część tych zadań będzie stanowiła także obsługa postępowań administracyjnych, polegająca m. in. na opiniowaniu przedstawionych przez właściwe komórki organizacyjne projektów rozstrzygnięć wydawanych przez Prezesa UKE,
 - analizą oraz przygotowaniem zbioru wytycznych i zaleceń Komisji Europejskiej oraz wytycznych, opinii, zaleceń, wspólnych stanowisk, najlepszych praktyk i metodologii przyjmowanych przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, w ich aktualnym brzmieniu, które muszą być uwzględnione przy wydawaniu rozstrzygnięć.
- Biorąc powyższe zadania pod uwagę, zwiększenie zatrudnienia nie może być realizowane w ramach dostępnych zasobów kadrowych i finansowych. W związku z tym, istnieje konieczności zwiększenia limitu wydatków części 76 – Urząd Komunikacji Elektronicznej w ustawie budżetowej na rok 2027 i lata następne. W tym miejscu warto podkreślić, że rozważano wykorzystanie dotychczasowych zasobów pracowniczych UKE, niemniej odbyłoby się to z uszczerbkiem dla dotychczas realizowanych zadań, co mogłoby obniżyć jakość świadczonych usług publicznych. Co więcej, zakres i tematyka zadań wynikających z rozporządzenia GIA wprowadzają zupełnie nowe obszary merytoryczne, wymagające nowych kompetencji, które nie są obecnie dostępne w strukturze jednostki (w szczególności chodzi o zagadnienia ekonomiczne). Z tego względu konieczne jest stworzenie nowych etatów dedykowanych realizacji zadań w tym zakresie.
- W celu określenia konkretnej liczby etatów, konieczne jest oszacowanie pracochłonności poszczególnych zadań. Do obliczeń przyjęto następujące założenia:
- liczba dni roboczych w roku – 252,
 - liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7,73,
 - liczba dni urlopowych na 1 pracownika w roku – 26,
 - liczba dni chorobowych na 1 pracownika w roku – 10,
 - liczba dni szkoleniowych na 1 pracownika w roku – 7,
 - liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika -1616.

Czynność	Liczba dedykowanych etatów	Pracochłonność (1 etat)	Pracochłonność (suma)
Obsługa wniosków, o których mowa w zmieniających art. 25a i art. 29b Megaustawy,	2	1 616	3232
Obsługa procesu pozyskiwania danych od operatorów sieci i podmiotów sektora publicznego, w tym obsługą wezwań, o których mowa w zmieniających art. 25a i 29c Megaustawy,	2	1616	3232
Zadania ekonomiczne: - ocena efektywności ekonomicznej inwestycji w infrastrukturę techniczną, której dotyczy wnioski o udzielenie dostępu, w oparciu o jej profil ryzyka, - ocena potrzeby uzyskiwania godziwego zwrotu z inwestycji i harmonogramu uzyskiwania takiego zwrotu, - ocena amortyzacji aktywów sieci w chwili złożenia wniosku o udzielenie dostępu, - ocena uzasadnienia	5	1 616	8080

	biznesowego stanowiącego podstawę danej inwestycji w momencie jej realizacji, w szczególności w przypadku inwestycji w infrastrukturę techniczną			
	Wykonywanie zastępstwa procesowego Prezesa UKE przed wojewódzkim sądem administracyjnym oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym w zakresie realizacji ustawowej kompetencji ewentualnego wnoszenia skarg o stwierdzenie nieważności w całości lub w części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, planu ogólnego, albo innego aktu planowania przestrzennego lub innego aktu prawa miejscowego	1	1616	1616
	Prowadzenie postępowań i rozstrzyganiem sporów w przedmiocie dostępu do infrastruktury technicznej podmiotów sektora publicznego	1	1616	1616
	Nakładanie kar pieniężnych za naruszenie obowiązku wskazanego w dodawanych przepisach art. 25a ust. 4a, art. 29c ust. 7 oraz art. 35a ust. 1a i 7 Megaustawy,	1	1616	1616
	Rozstrzyganie sporów w sprawach, o których mowa w art. 25a i art. 25b Megaustawy, na wniosek podmiotów sektora publicznego,	1	1616	1616
	Wzywianie organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego do usunięcia naruszeń prawa wywołanych uchwałą w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego naruszającego postanowienia art. 46 ust. 1 Megaustawy	1	1616	1616
	Przedstawianie opinii prawnych rozstrzygających ewentualne wątpliwości interpretacyjne wynikające z przepisów związanych z nowymi kompetencjami Prezesa UKE, w celu właściwego wypełnienia obowiązków i uprawnień nałożonych na ten organ w przedmiotowym projekcie; znaczną część tych zadań będzie	2	1616	3232

stanowiła także obsługa postępowań administracyjnych, polegająca m. in na opiniowaniu przedstawionych przez właściwe komórki organizacyjne projektów rozstrzygnięć wydawanych przez Prezesa UKE,			
Analiza oraz przygotowanie zbioru wytycznych i zaleceń Komisji Europejskiej oraz wytycznych, opinii, zaleceń, wspólnych stanowisk, najlepszych praktyk i metodologii przyjmowanych przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, w ich aktualnym brzmieniu, które muszą być uwzględnione przy wydawaniu rozstrzygnięć	2	1616	3232
Obsługa administracyjna oraz IT	2	1616	3232
SUMA	20	-	32320

Podsumowując, roczna pracochłonność zadań obszaru to 32 320 godzin, a minimalna liczba etatów wynosi 20.

Podstawowym sposobem realizacji zadań wynikających z dostosowania obowiązujących przepisów do rozporządzenia GIA będzie utworzenie nowych etatów w UKE. Wynika to z trwałego charakteru nowo nakładanych obowiązków, które będą realizowane w sposób ciągły oraz wymagają zapewnienia odpowiedniej jakości i stabilności w ich wykonywaniu. Zatrudnienie dedykowanych pracowników umożliwi budowanie specjalistycznych kompetencji w administracji publicznej oraz zapewni ciągłość i spójność realizowanych zadań.

Do wyliczenia kosztów zwiększenia zatrudnienia (20 etatów specjalistycznych w UKE) przyjęto jednolite założenia, wynikające z informacji przekazanych przez UKE w ramach uzgodnień wewnątrzresortowych, zgodnie z którymi:

- jednorazowy koszt utworzenia jednego stanowiska pracy: 20 820 zł (dwadzieścia tysięcy osiemset dwadzieścia złotych),
- roczny koszt 1 etatu z wynagrodzeniem na poziomie eksperckim: 168 000 zł (sto sześćdziesiąt osiem tysięcy złotych),
- dodatkowe wynagrodzenie roczne, tzw. „trzynastka” (od 2028 roku) –14 280 zł (czternaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych),
- roczny koszt 1 etatu pochodnych wynagrodzenia i dodatkowego wynagrodzenia rocznego: 38 060 zł (trzydzieści osiem tysięcy sześćdziesiąt złotych),
- roczny odpis na ZFŚS 1 etatu: 2723 zł (dwa tysiące siedemset dwadzieścia trzy złote),
- roczny koszt utrzymania jednego stanowiska pracy: 68 045 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści pięć złotych).

Tym samym:

- koszt utworzenia 20 stanowisk pracy: 416 400 zł (czteryście szesnaście tysięcy czterysta złotych),
- roczny koszt 20 etatów specjalistycznych: 3 360 000 zł (trzy miliony trzysta sześćdziesiąt tysięcy złotych),
- roczny koszt dodatkowych wynagrodzeń rocznych dla 20 etatów: 285 600 zł (dwieście osiemdziesiąt pięć tysięcy sześćset złotych),
- roczny koszt pochodnych wynagrodzeń 20 etatów: 761 200 zł (siedemset sześćdziesiąt jeden tysięcy dwieście złotych),
- roczny odpis na ZFŚS 20 etatów: 54 460 zł (pięćdziesiąt cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt złotych),
- roczny koszt utrzymania 20 stanowisk pracy: 1 360 900 zł (jeden milion trzysta sześćdziesiąt tysięcy dziewięćset złotych).

Powyższe kwoty dotyczą 2025 roku.

2. Dodatkowo planowane jest wdrożenie odpowiednich rozwiązań technologicznych związanych z narzędziami informatycznymi. Wprowadzane zmiany wymagają dostosowania i rozbudowy PIT, szczególnie w kwestii wprowadzenia mechanizmów usprawniających i automatyzujących ten system. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez UKE w ramach uzgodnień wewnątrzresortowych, przystosowanie i rozszerzenie ww. punktu szacowane jest na 1 500 000 zł (jeden milion pięćset tysięcy złotych), natomiast roczny koszt utrzymania systemu (od 2027 r.) szacuje się na 500 000 zł (pięćset tysięcy złotych). Są to wydatki majątkowe. Na ww. koszt 1 500 000 zł składają się koszty związane z modyfikacją i rozbudową systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony PIT, w zakresie:
 - modułu do wprowadzania i aktualizacji danych (koszt wytworzenia – 500 tys. zł),
 - modułu do wyszukiwania i pobierania danych (koszt wytworzenia – 250 tys. zł),
 - interfejsu umożliwiającego obsługę wniosków, o których mowa w zmienianych art. 25a i art. 29c Megaustawy (koszt wytworzenia – 250 tys. zł),
 - modułu służącego do komunikacji z operatorami sieci i podmiotami sektora publicznego w zakresie realizacji wniosków oraz kierowania wezwań, o których mowa w zmienianych art. 25a i art. 29c Megaustawy (koszt wytworzenia – 500 tys. zł).Oszacowanie ww. kosztów zostało przeprowadzone w oparciu o zrealizowane zamówienia publiczne mające na celu rozbudowę PIT.
3. Prezes UKE poniesie również dodatkowe koszty związane z opłatami licencyjnymi za oprogramowanie symulacyjne pokrycia sygnałem sieci mobilnych, nakłady na pozyskiwanie i aktualizację danych geodezyjnych i demograficznych. Przyjęto założenie, że w tym aspekcie zostaną wykorzystane otwarte źródła (tzw. Opensource), np. oprogramowanie QGIS. W związku z tym, koszty pozyskania odpowiednich oprogramowań szacuje się na 500 000 zł (pięćset tysięcy złotych). Roczny koszt wsparcia technicznego i aktualizacji danych szacuje się na 100 000 zł (sto tysięcy złotych). Są to wydatki majątkowe.
4. Kosztami, które również wymagają uwzględnienia są wydatki związane ze szkoleniami personelu, utrzymaniem serwerów obliczeniowych i przeprowadzaniem kontroli terenowych niezbędnych do weryfikacji przyjętych założeń. Należą one do wydatków bieżących. Szacuje się, że rocznie:
 - koszty szkoleń wynoszą 500 000 zł (pięćset tysięcy złotych),
 - koszty utrzymania serwerów obliczeniowych wynoszą 300 000 zł (trzysta tysięcy złotych),
 - koszty kontroli terenowych wynoszą 100 000 zł (sto tysięcy złotych).

W/w wydatki wynikające z wejścia w życie ustawy, będą sfinansowane ze środków budżetu państwa poprzez zwiększenie limitu wydatków części 76 – Urząd Komunikacji Elektronicznej w ustawie budżetowej na rok 2027 i lata następne.

Liczyby w tabeli przyjęto z zaokrągleniem do setek tysięcy złotych.

Uchwalenie przepisów służących stosowaniu rozporządzenia GIA przyniesie Polsce wymierne korzyści gospodarcze i społeczne, ale wiąże się także z konkretnymi kosztami po stronie sektora publicznego. Koszty po stronie sektora publicznego z tego tytułu zostaną poniesione w ramach określanych corocznie w ustawie budżetowej limitów wydatków właściwych dysponentów, bez konieczności dodatkowych zwiększeń.

Jednocześnie na chwilę obecną nie da się oszacować prognozy dochodów/przychodów funduszu celowego, wskazanych w art. 25a ust 6 i art. 29c ust. 89 projektu ustawy. Wskazane źródła zasilania funduszu celowego nie stanowią stałych form jego zasilania, są to dochody z potencjalnych kar i nie mają charakteru stałego, powtarzalnego i przewidywalnego.

Podsumowując, poniżej znajduje się zestawienie kosztów wybranych sposobów realizacji zadań w latach 2026 – 2036 obowiązywania ustawy (w tys. zł). Do określenia dynamiki realnej wynagrodzenia brutto zastosowano *Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw* (aktualizacja lipiec 2025 r.).

Koszty w roku „0” obowiązywania ustawy (2026 r.)

koszty całkowite: 0 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł

roczne koszty 20 etatów: 0 zł

koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 0 zł

koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 0zł

Koszty w pierwszym roku obowiązywania ustawy (2027 r.)

koszty całkowite: 10 225 985 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 470 472 zł

roczne koszty 20 etatów: 6 255 513 zł

koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 2 600 000 zł

koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł

Koszty w drugim roku obowiązywania ustawy (2028 r.)

koszty całkowite: 8 161 509 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł

roczne koszty 20 etatów: 6 661 509 zł

koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 600 000 zł

koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł

Koszty w trzecim roku obowiązywania ustawy (2029 r.)

koszty całkowite: 8 563 281 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł

roczne koszty 20 etatów: 7 063 281 zł

koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 600 000 zł

koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł

Koszty w czwartym roku obowiązywania ustawy (2030 r.)

koszty całkowite: 8 803 432 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł

roczne koszty 20 etatów: 7 303 432 zł

koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 600 000 zł

koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł

Koszty w piątym roku obowiązywania ustawy (2031 r.)

koszty całkowite: 9 044 446 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł

roczne koszty 20 etatów: 7 544 446 zł

koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 600 000 zł

koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł

Koszty w szóstym roku obowiązywania ustawy (2032 r.)

koszty całkowite: 9 285 868 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł

roczne koszty 20 etatów: 7 785 868 zł

koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 600 000 zł

koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł

Koszty w siódmym roku obowiązywania ustawy (2033 r.)

koszty całkowite: 9 527 230 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł

roczne koszty 20 etatów: 8 027 230 zł

koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 600 000 zł

koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł

Koszty w ósmym roku obowiązywania ustawy (2034 r.)

koszty całkowite: 9 768 047 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł

roczne koszty 20 etatów: 8 268 047 zł

koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 600 000 zł

koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł

Koszty w dziewiątym roku obowiązywania ustawy (2035 r.)

koszty całkowite: 10 007 820 zł

koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł

	roczne koszty 20 etatów: 8 507 820 zł koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 600 000 zł koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł Koszty w dziesiątym roku obowiązywania ustawy (2036 r.) koszty całkowite: 10 246 039 zł koszty utworzenia 20 stanowisk pracy: 0 zł roczne koszty 20 etatów: 8 746 039 zł koszty rozwiązań technologicznych (PIT oraz specjalistyczne oprogramowanie): 600 000 zł koszty bieżące (szkolenia, kontrole, utrzymanie serwerów): 900 000 zł.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zwiększona dostępność sieci szerokopasmowych i 5G może przyciągnąć inwestorów, zwłaszcza w sektorze IT i nowoczesnych technologii. Wprowadzenie maksymalnych opłat za umieszczenie infrastruktury telekomunikacyjnej w drodze wewnętrznej skutkować będzie ujednoliceniem opłat na terenie całego kraju i zabezpieczy Pt przed stosowaniem nadmiernych stawek przez właścicieli tych dróg. Powszechny dostęp do nowoczesnych systemów telekomunikacyjnych jest czynnikiem warunkującym konkurencyjność i efektywność krajowej gospodarki w niedalekiej przyszłości. Nowoczesna łączność elektroniczna będzie fundamentem i jednocześnie nośnikiem dla nowych ekosystemów wzajemnie komunikujących się inteligentnych maszyn (urządzeń i sensorów o pełnych lub ograniczonych możliwościach obliczeniowych i energetycznych), umożliwiających przeobrażenie dotychczasowych ekonomicznych, biznesowych i administracyjnych strategii oraz dalszego eliminowania podziałów społecznych i kulturowych. Nieograniczona łączność elektroniczna zapewni pełną cyfrową interakcję na każdym kroku naszego życia, i dostarczy wydajną i ciągłą komunikację dla aplikacji biznesowych, platform e-usług administracji publicznej, branży motoryzacyjnej, bezpieczeństwa publicznego, wytwarzania zaawansowanych technologii, usług cyfrowych i internetowych, ochrony zdrowia, usług finansowych, medialnych i gier wideo oraz internetu rzeczy (IoT – Internet of Things). Dzięki powszechności dostępu do usług łączności (stacjonarnych i mobilnych) wszystkie innowacyjne scenariusze zastosowań (autonomiczne samochody, inteligentne miasto – Smart City, inteligentny transport – Smart Transportation, inteligentne rolnictwo – Smart Farming, itd.), wymagające bardzo małych opóźnień, dużych przepływności, pełnego wsparcia dla niezawodności i mobilności jak również ciągłej dostępności usług komunikacyjnych, przełamią ostateczną barierę technologiczną, całkowicie zmieniając obecnie istniejącą koncepcję interakcji z maszynami. Będzie to skutkowało technologiczną rewolucją, gdyż w sposób wirtualny wszystko i wszędzie będzie ze sobą wzajemnie połączone, co w rezultacie wygeneruje znaczące dodatkowe dochody podmiotom gospodarczym oraz wykreuje miliony nowych miejsc pracy na całym świecie. Proponowane zmiany będą miały jednoznacznie pozytywny skutek dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wprowadzając wiele ułatwień związanych z procesem inwestycyjnym.						
	sektor mikro-, małych i średnich	Rozbudowana sieć szerokopasmowa sprzyja tworzeniu nowych modeli biznesowych, zwiększając efektywność i konkurencyjność małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).						

przedsiębiorstw	Przyspieszenie cyfryzacji może również przyciągnąć zagranicznych inwestorów i sprzyjać tworzeniu nowych miejsc pracy, zwłaszcza w sektorze technologii i usług cyfrowych. Wprowadzenie maksymalnych opłat za umieszczenie infrastruktury telekomunikacyjnej w drodze wewnętrznej skutkować będzie ujednoliceniem opłat na terenie całego kraju i zabezpieczy Pt przed stosowaniem nadmiernych stawek przez właścicieli tych dróg.
rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wprowadzenia wymogu wyposażenia budynków jednorodzinnych w instalacje telekomunikacyjne skutkować będzie zapewnieniem nabywcom nowych domów jednorodzinnych dostępu do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych, bez konieczności ponoszenia dodatkowych nakładów na doposażenie budynku w odpowiednią infrastrukturę. Zmienia to podejście do projektowania budynków, traktując infrastrukturę cyfrową jako równie istotną jak tradycyjne media (np. prąd, woda). Ostatecznymi beneficjentami korzyści z projektowanej ustawy będą gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa – zarówno te nie posiadające obecnie dostępu do nowoczesnych usług telekomunikacyjnych, jak również już korzystające z tych usług. W pierwszym przypadku oczywistą korzyścią będzie fakt uzyskania dostępu do tych usług (wynikające stąd dalsze korzyści zostały omówione poniżej), w drugim – wzrost dostępnej oferty tych usług i niższe ceny w związku z rozwojem konkurencji infrastrukturalnej. Powszechna, szybka i niezawodna łączność elektroniczna ma kluczowe znaczenie także dla powstania nowoczesnego społeczeństwa informacyjnego. Społeczeństwa, w którym obywatel w czasie rzeczywistym korzysta z interaktywnych e-usług administracji publicznej, zaawansowanych metod diagnostyki e-zdrowia, czy chociażby uczestniczy w masowych wydarzeniach kulturalnych za pośrednictwem wysokiej jakości mediów cyfrowych. Nowoczesne sieci mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju nowych technologii wspierających przyszłe społeczeństwo cyfrowe, w którym będzie umieszczona duża część transakcji handlowych, umożliwiając integrację ogromnych ilości danych wraz ze wszechobecnym i wydajnym dostępem do infrastruktury sieciowej, celem udostępnienia społeczeństwu szeregu nowych usług i procesów cyfrowych będących wyznacznikiem cyfrowej rewolucji. Dzięki wprowadzeniu ustawowych zmian możliwe będzie zwiększenie dostępności usług szerokopasmowych dla obywateli, w tym o wysokich parametrach, również na obszarach, na których obecnie nie jest to możliwe. Efekt ten zostanie osiągnięty dzięki poprawie opłacalności inwestycji w sieci szerokopasmowe, osiąganey dzięki wdrożeniu mechanizmów redukcji kosztów. Korzystanie przez gospodarstwa domowe z dostępu do internetu ma wpływ na redukcję kosztów ich funkcjonowania, m.in. dzięki ograniczeniu bezpośrednich kontaktów z organami administracji publicznej, ochrony zdrowia czy zakupami przez internet (oszczędność rzędu 10–15%). Większa dostępność internetu przełożyć się może również na większą dostępność do wiedzy i informacji w tym w zakresie ochrony praw konsumentów, a także możliwości rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży. Udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami: Komunikacja oparta na zaawansowanych rozwiązaniach cyfrowych ma bardzo duże znaczenie także dla włączenia osób niepełnosprawnych, ze względu na systematyczne wprowadzanie szeroko pojętych udogodnień np. w kontaktach z urzędami, dostawcami usług telekomunikacyjnych. Dobre pokrycie sieciami jest warunkiem niezawodności funkcjonowania aplikacji wspierających osoby niepełnosprawne. Aplikacje te, aby były w pełni skuteczne i wydajne wymagają dobrego i pewnego połączenia z siecią bezprzewodową – zarówno komórkową, jak i lokalną (5G/4G/LTE/LTE-Advanced, WiFi). Technologie wirtualne i rozszerzonej rzeczywistości znacznie poprawiają możliwości ekonomiczne i społeczne dla osób żyjących z trudnościami w uczeniu się lub niepełnosprawnością społeczną, umożliwiając im naukę umiejętności życiowych – takich jak czytanie wyrazu twarzy lub poruszanie się po zatłoczonych ulicach – w bezpiecznym, kontrolowanym środowisku.

	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Większa pewność prawa w zakresie inwestycji telekomunikacyjnych, zwiększenie współpracy między operatorami sieci a podmiotami sektora publicznego.
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez Unię Europejską (szczegółowo w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Uproszczenie i skrócenie procedur administracyjnych poprzez usunięcie zobowiązania Prezesa UKE do prowadzenia uzgodnień z Prezesem URE i Prezesem UTK przed wydaniem decyzji określającej warunki dostępu do infrastruktury technicznej – pozwoli na skrócenie procedur administracyjnych z tym związanych o minimum 30 dni. Skrócenie czasu trwania pozostałych procedur związanych z uzyskiwaniem decyzji administracyjnych i w znaczącym stopniu przyspieszy realizację inwestycji telekomunikacyjnych, co jednocześnie przełoży się na szybszy rozwój sieci szerokopasmowych w kraju i niwelować będzie wykluczenie cyfrowe obywateli. Efekt wprowadzonych zmian powinien zostać zaobserwowany po ok. 6 miesiącach od wejścia w życie postulowanych regulacji. Postulowana zmiana dotyczy wprowadzenia dodatkowej ochrony nabywców domów jednorodzinnych budowanych poprzez zobowiązanie inwestora do wyposażenia nowobudowanych domów jednorodzinnych w takie same instalacje teletechniczne jak w przypadku budownictwa wielorodzinnego w połączeniu z określeniem maksymalnej stawki za rok umieszczenia 1m² rzutu poziomego infrastruktury telekomunikacyjnej w drodze wewnętrznej, w celu rozwiązania problemu dostępu przedsiębiorców telekomunikacyjnych do dróg wewnętrznych w celu świadczenia usług, znacząco przyspieszy realizację inwestycji telekomunikacyjnych na obszarach osiedli domów jednorodzinnych. Natomiast samo określenie stawki maksymalnej pozwoli na szybsze wydawanie decyzji w trybie art. 33 Megaustawy przez starostów co również przekładać się będzie na rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej w kraju. Z uwagi na wątpliwości interpretacyjne po stronie samorządów i sądów administracyjnych w zakresie brzmienia art. 46 ust. 1 i 2 Megaustawy postulowana zmiana jego brzmienia pozwoli na przeciwdziałania nieprawidłowym zapisom w planach miejscowych i przyczyni się do szybszego lokowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej przez eliminowanie z planów miejscowych postanowień niezgodnych z przepisami prawa. Podobną zmianą jest doprecyzowanie przepisów dotyczących instalowania urządzeń na obiektach budowlanych co należy rozwiązać modyfikując przepis ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Dzięki zastosowanym rozwiązaniom przewiduje się szybki rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej na obszarach kraju w których regulacja była stosowana błędnie i budziła wątpliwości. Umożliwienie realizacji projektów budowy sieci o bardzo dużej przepustowości i usankcjonowanie ich specjalnego statusu pozwoli na zmniejszenie kosztów ich realizacji. Dzięki zastosowaniu dedykowanej procedury dla ww. inwestycji możliwe stanie się wypełnienie regulacji zawartej w rozporządzeniu GIA, które wyznacza terminy udzielenia zezwolenia. Proponowane rozwiązania zostały już wcześniej sprawdzone w przeszłości w ramach regionalnych sieci szerokopasmowych. Wprowadzenie dodatkowych możliwości na pozyskanie danych dotyczących właściciela nieruchomości, jak również informacji o zarządcy nieruchomości pozwoli na szybsze zawieranie umów o dostępie do nieruchomości przez Pt, jak również na szybsze wszczęcie postępowań administracyjnych np. w trybie art. 30 Megaustawy przed Prezesem UKE. Dodatkową zmianą przyspieszającą inwestycje telekomunikacyjne jest określenie terminu w jakim nadleśniczy mają zawierać umowy o dostępie w trybie art. 30 ust. 1 i 3 Megaustawy, oraz umowy dotyczące umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń, o których mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy. Na zawarcie takiej umowy nadleśniczy będzie miał 30 dni. Dodatkowo, ustalona zostanie maksymalna stawka za zajęcie terenów leśnych na czas prowadzenia robót.		

Zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych mają na celu uproszczenie procedury składania wniosku o wydanie przez zarządcę drogi decyzji zezwalającej na lokalizowanie w pasie drogowym urządzeń obcych w formie dokumentu elektronicznego. Cyfryzacja tego etapu procesu inwestycyjno-budowlanego w telekomunikacji wymagana jest bezpośrednio przez wiele przepisów rozporządzenia GIA, w przypadku inwestycji w pasie drogowym wskazać w szczególności trzeba na art. 7 rozporządzenia GIA. Dodatkowo zrezygnowano z uznaniowości przy rozpatrzeniu wniosku wprowadzając zasadę, że każdy wniosek rozpatrywany jest pozytywnie, o ile nie zachodzą ściśle określone okoliczności, na podstawie których zarządca drogi może odmówić zgody na umieszczanie urządzeń i infrastruktury w pasie drogowym. Proponowane rozwiązanie wynika z obowiązków nałożonych na państwa członkowskie przez art. 3 ust. 5 oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia GIA.

Wprowadzenie w ustawie o gospodarce nieruchomościami regulacji umożliwiającej milczące uzgodnienie projektu decyzji dotyczącej zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody.

9. Wpływ na rynek pracy

W krótkiej perspektywie obniżenie kosztów budowy infrastruktury telekomunikacyjnej przyczyni się do powstania większej liczby kilometrów sieci, a co za tym idzie, do wzrostu zatrudnienia zarówno przy samej budowie sieci, jak też w usługach towarzyszących – takich jak np. serwisowanie sieci.

W długiej perspektywie, rozszerzenie dostępu do szerokopasmowego internetu wpłynie na zwiększenie popularności nowych form pracy, w tym pracy zdalnej, które umożliwiają znalezienie pracy osobom dotychczas pozostającym poza rynkiem pracy, jak też lepsze dopasowanie umiejętności pracowników do wymagań pracodawców.

Powszechność dostępu do internetu i związanych z tym podstawowych umiejętności jest niezwykle istotna.

Obecnie pracodawcy kładą większy nacisk na zachęcanie pracowników benefitami związanymi z możliwościami jakie daje możliwość świadczenia pracy w formule zdalnej. W nadchodzących latach można zakładać, że znaczenie pracy zdalnej wzrośnie. Małe i średnie przedsiębiorstwa preferują zdalny tryb pracy, a wraz z rozwojem ich znaczenie na rynku będzie przysłać.

Przyspieszenie cyfryzacji może również przyciągnąć zagranicznych inwestorów i sprzyjać tworzeniu nowych miejsc pracy, zwłaszcza w sektorze technologii i usług cyfrowych.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne
☒ sytuacja i rozwój regionalny
☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe

☐ demografia
☐ mienie państwowe
☐ inne:

☒ informatyzacja
☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Proponowane rozwiązania umożliwią stosowanie rozporządzenia GIA oraz doprecyzują obowiązujące przepisy prawa co będzie miało pozytywny wpływ na ilość spraw wnoszonych do sądów administracyjnych ograniczając tym samym koszty ich funkcjonowania. Zmniejszenia ilości spraw w sądach administracyjnych oraz skrócenie czasu trwania postępowań przyniesie zmiana przepisów prawa budowlanego oraz odstąpienie od zbędnej nadregulacji związanej z instalacją infrastruktury radiokomunikacyjnej. Uproszczenie regulacji dotyczącej inwestycji telekomunikacyjnych przyczyni się do zwiększenia dynamiki rozwoju poszczególnych regionów i będzie stanowiło impuls rozwojowy dla lokalnych społeczności. Dodatkowo podmioty sektora publicznego, będą miały dodatkowe obowiązki oraz będą objęte regulacjami dotyczącymi udostępniania informacji o infrastrukturze technicznej oraz planach inwestycyjnych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane regulacje wejdą w życie po upływie zaproponowanego w projekcie ustawy vacatio legis. Część zmian zostanie wykonana po wdrożeniu odpowiednich regulacji, w tym wydania aktów wykonawczych na podstawie zmienianych lub dodawanych przepisów upoważniających. Zmiany w otoczeniu prawnym będą skuteczne od chwili ich wejścia w życie a ich pozytywne lub negatywne efekty będzie można zaobserwować po upływie ok 3 lat od nowelizacji.

Procedowanie aktu wykonawczego dotyczącego inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (zakres fiszki deregulacyjnej MC-13-147) rozpocznie się po przyjęciu projektu ustawy przez Radę Ministrów. Termin wejścia w życie regulacji objętej tym aktem, z uwagi na terminy inwentaryzacji, zaproponowano na dzień 1 stycznia 2027 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi po jego wejściu w życie i zakończy się po ok. 4 latach od tej daty poprzez przygotowanie przez urząd obsługujący ministra właściwego ds. informatyzacji analizy w tym zakresie. Dodatkowo do dnia 12 maja 2028 r. Komisja Europejska przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania rozporządzenia GIA. Sprawozdanie to będzie zawierało podsumowanie skutków środków określonych w rozporządzeniu GIA oraz ocenę

postępów w realizacji jego celów, w tym ocenę, czy i jak rozporządzenie GIA może w dalszym stopniu przyczyniać się do realizacji celów w zakresie łączności.

Do dnia 12 listopada 2025 r. państwa członkowskie Unii Europejskiej – w ścisłej współpracy z Komisją Europejską – za pośrednictwem Komitetu do spraw Łączności ustanowionego na mocy art. 118 dyrektywy (UE) 2018/1972, określą wskaźniki służące odpowiedniemu monitorowaniu stosowania rozporządzenia GIA oraz mechanizm zapewniający okresowe gromadzenie danych i składanie Komisji Europejskiej sprawozdań na ten temat. Należy równocześnie zasygnalizować, że szerokość regulacji rozporządzenia GIA będzie wymagała podjęcia dodatkowych prac legislacyjnych wykraczających poza zakres tej nowelizacji.

W celu monitorowania realizacji celów ustawy, w tym wdrożenia rozporządzenia GIA, proponuje się zastosowanie następujących mierników. W zakresie efektywności procedur administracyjnych będą to: średni czas trwania postępowań w sprawach dostępu wyrażony w dniach. W zakresie udostępniania infrastruktury technicznej monitorowaniu będą podlegały: liczba podmiotów objętych obowiązkiem udostępnienia infrastruktury, a także liczba nowych użytkowników PIT. Jeśli chodzi o rozbudowę i zasięg sieci, analizie będą podlegały: liczba gospodarstw domowych możliwych do przyłączenia do sieci

o bardzo dużej przepustowości (VHCN), zmiana liczby tzw. „białych plam”.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

1. Analiza wdrożenia rekomendacji Komisji Europejskiej zawartych w Connectivity Toolbox w wybranych państwach członkowskich Unii Europejskiej i Norwegii.
2. The Gigabit Infrastructure Act – Impact Assessment part 1,
<https://ec.europa.eu/newsroom/dae/redirection/document/93928>.
3. The Gigabit Infrastructure Act – Impact Assessment part 2,
<https://ec.europa.eu/newsroom/dae/redirection/document/93930>